

σου. Χαίρω διά τας προόδους του Συλλόγου και περιμένω γενναία ταπειλόματά της δράσεώς του.

Σ' ευχαριστώ διά την προτίμησιν, Μία Μέλισσα, και διά τας ενέργειας. Το γραμματάκι σου μου άρσσει πολύ. Να μη μου στερήσης την ευχαρίστησιν των επιστολών σου και να οικονομής ολίγον καιρόν από τα μαθήματά σου διά να μου γράψης. Χαιρετισμούς εις την Δίδα Μ. Π.

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οδδέν ψευδώνυμον εγκρίνεται ή άναγεύεται άν δέν συνοδεύεται υπό του δικαιώματος φ. 1. Τα εγκρίνομενα ή άναγεύομενα ισχύουν μέχρι της 30 Νοεμβρίου 1909. Όσα συνοδεύονται από α, άνήκον εις άγόρευ, και δσα από κ. εις χορτάσια.]

Νέα Ψευδώνυμα : Άδωά Καρδιά, κ. (Φ. Ι. Σ.) Σπήλιον Δοξαπατοή, α. (Π. Γ. Π.) Χιώτης, α. (Χ. Ψ.) Ίερά Φλόξ, κ. (Μ. Π.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Οδδενία πρότασις δημοσιεύεται, εάν δέν συνοδεύεται υπό του αντίτιμου ως εξής : Διά τας πρώτας τρεις προτάσεις λεπτά 25. Διά τας επί πλέον του αὐτοῦ φύλλον, 5 λεπτά ή λέξεις.— Προστέλλομεν μόνον οι έχοντες ψευδώνυμον ισχύον διά τὸ εἶδος τοῦ, πρὸς τοὺς έχοντας ψευδώνυμον ἐπίσης ισχύον διά τὸ εἶδος τοῦτο. Προτάσεις μὲ ὄνόματα, ή μὲ ψευδώνυμα κατηχημένα δέν δημοσιεύονται. ή μὲ ψευδώνυμα ἀνεπιβεβαιωθέντα δέν δημοσιεύονται. ή μὲ ψευδώνυμα ἀνεπιβεβαιωθέντα δέν δημοσιεύονται. ή μὲ ψευδώνυμα ἀνεπιβεβαιωθέντα δέν δημοσιεύονται.]

Μικρὰ Μυστικά ἐπιθυμοῦν νὰ ταλλάξουν : ή Γλυκεία Ἐλισ (0) μὲ Δόρον τοῦ Γάνου, Μαργαρίταν τοῦ Φάνου, Μενεξεδένιο Μπουκιάκι, Μελαγχολικὴ Νουτοπούλαν, Ζίανη—ή Ἀδελφίς (0) μὲ Ἰδανικὸν Μειδιάμα, Δόρον τοῦ Γάνου, Παλλάδα—ή Ποιμενίς τοῦ Αἰγίου (0) μὲ Ἑλληνίδα Συνοραίαν, Σεμνὸν Ἴον, Διακοιθεῖσαν Ζατιάδα—ή Τεργιῆ Ἀουδὸς (0) μὲ Ἰδανικὸν Μειδιάμα, Δεκαπενταετῆ Πλοίαρχον, Ἐνδοξον Μέλλον.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της : Θεόδωρον Θεοδόχου (ἐλθόντη) Ἰακώβου δ' Ἀλβερτί (εὐχαριστῶ πολὺ διά τὴν δημοσίευσίν σου καὶ σὲ συγχαίρω διά τὴν ἐπιτυχίαν σου εἰς τοὺς ἀγῶνας.) Ἀνάθιον Στέφανον (ἔστειλε φράσι ή περιγραφή τῶν Σχολικῶν ἀγῶνων) Δέσμη (ναί, σοῦ ἔστειλα τὸν ἀριθμὸν σου, διότι ἰσχύει καὶ διά τὰς ἄλλας κληρώσεις γράφει μου ὅσον συχνὰ εἰμπορεῖς καὶ μὴ φοβάσαι ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ σου δέν θὰ μὲ ἀρέσουν.) Ἀθανάσιον Διάκον (φαντάζομαι τί φράσι ποῦ ἐπέρασται εἰς τὴν ἐξοχὴν ἔλθῃ τὴν ἡμέραν, τόσα παιδιὰ μαζί !) Ρήγαν τὴν Φεραῖον (περιπετειώδης, βλέπω, ή ἐκδρομή σου, ἀφοῦ ἔγασες καὶ τὸ καπέλο σου ἄλλ' ἔχει καὶ αὐτὸ τὸ γούστο του, ἔ; ἔπειτα, ὀλίγη τρικυμία, μὰς κάμει νὰ πολλαπλασιάζομεν κατοπὶ περισσώτερον τὴν γαλήνην. . .) Νέον Διογένην (ἐλθόντησαν, εὐχαριστῶ εὐχομαι εἰς τὸ ἔθνος Ἴον περαστικά.) Ἀσπὴν τοῦ Ὀλύμπου (αἱ λύσεις σου λαμβάνονται τακτικῶς τὸ φύλλον, αὐτὸν τὸν καιρὸν, ἕνεκα μικρᾶς παραδικῆς ἀνωμαλίας, τυπῶνται τὸ Σάββατον, ἐπομένως δέν εἶνε δυνατόν νὰ τὰ λαμβάνῃς αὐθημερόν.) Μυροβόλον Ἴον (σ' εὐχαριστοῦμεν πολὺ δι' ὅσα γράφεις ὁ κ. Π. ἐκολακεύθη πολὺ.) Γλυκείαν Ἐλιάδα (ή λύσεις σου θὰ λογαριασθῇ ὡς ὀρθή ή διαφορά εἶνε ἀσημαντος.) Ἡρώ Παγγαίου (χαίρω ποῦ σοῦ ἤρσσε τόσον πολὺ ὁ τόμος ποῦ σοῦ ἔστειλα.) Ἰεράν Φλόγα (αὐτὸ σοῦ ἐγκρίνω, ὡς βλέπεις εἶπε εἰς τὴν ἀδελφὴν σου ὅτι περιμένω γρήγορα νὰ σὲ μιμηθῇ.) Φῶς τῆς Νυκτός, Δεκαπενταετῆ Πλοίαρχον, κτλ. κτλ.

Εἰς δσα ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 29 Μαΐου, ἀπατήσῃ εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ : ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πετραίων μέχρι τῆς 16 Ἰουνίου ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 27 Ἰουνίου ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 13 Ἰουλίου.

258. Δεξιόγραφος.

Τὸ πρῶτον μου εἶνε τροφή Ἀπ' τὰς κυριωτέρας Τὸ δεύτερον σ' ἀφάρδην Ὁά εὐρη; παρεούθ; Τὸ τρίτον μου ἐπίρρημα Καὶ τ' ὄλον, τὸ ἐσπέρας Στὸν οὐρανὸν τὸν αἰθριον Ἐξόλω; θὰ ἰδῆ;.

Ἐστάλη ὑπὸ Βασιλεῦσιν τοῦ Βουλγαροκτόνου

259. Στοιχειόγραφος.

Ζῶν εἶμαι φόρηγόν Μία συλλαβὴ μου ἂν λείψῃ, Μία τῶν ἐλληνικῶν Νῆσαν τώρα θὰ προκύψῃ. Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ταπεινοῦ Κυρίου

260. Μεταγραμματισμός.

Βγάλε Κᾶ καὶ βάλε Φί Καὶ θὰ ἰδῆς εἰς τὴ στιγμῇ, Τὸ ποῦλὶ ποῦ τερετίζῃ, Τὶ φράσι θὰ φωτίζῃ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Σαίριου

261. Ἀναγραμματισμός.

Μουσικὸν τι ὄργανον Ὁαναγραμματισμ, Ἠρόδουσι δισύλλαβον Διά νὰ σχηματισῶ.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἰωάννου Π. Ζωγράφου

262. Ρόμβος.

- 1,5.—Εἰς τὸ Ἰδιον θὰ εὐρησῇ Τὴν ἀρχὴν μου καὶ τὸ τέλος. 2.—Τῆς ὁμάδος τῶν ἀρχαίων Θεοτήτων εἶμαι μέλος. 3.—Ἐκστρατείαν φημισημένην Ἐγὼ ἔκαμα τὸ πάλαι. 4.—Ἐκ τῆς παλαιᾶς Διαθήκης Πατριάρχην τέλος βάλε, Καὶ ὁ ρόμβος, τραλαρά, Τελετώνει μιά χαρά.

263. Ἐπιγραφή.

Τ Κ Σ Ι Ο Π Ο Ω Τ Κ Ν Τ Α Ι Α Κ Λ Α

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ριζοσπάστου

264-265. Μεταμορφώσεις.

- 1.—Ὁ Παῦλος διὰ 3 μεταμορφ. νὰ γίνῃ Σπύρος. 2.—Τὸ Τόξον δι' 6 μεταμορφ. νὰ γίνῃ Βέλος.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Χιακοῦ Λιμένος

266. Ἀκροστιχίς ἐξ ἀντιθέτων.

Τὰ ἀντίθετα τῶν κάτωθι λέξεων, διά τῶν ἀρχικῶν τῶν γραμμάτων κατὰ σειρᾶν, σχηματίζουσι ἀρχαίον γρωμικόν : Δεπίος, καθαρός, παιδία, γίγας, ἀμβλός, ταπεινός, θάρος, δουλεία, βεβαίως, εἰλικρινής, εὐχάριστος, βάθος.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μελιξάνθου Κόμης

267. Μικτόν.

αε - πρσ - αι - κλτρ.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀντωνίου Γ. Καρυστινάκη

268. Γρίφος.

1 ην 1 LLL 1 ην 1 ην 1 LLL 1 ην 1 ην 1 ην

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐλευθεροῦ Ἑλληνο

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τῶν φύλλον 18 καὶ 19.

194. Φωσφόρος (φῶς, φόρος.)—295. Φόκος (φί, Κῶς).—196. Ἀνάργυρος—ἀνάργυρος.—Ὁ Σφαῖρος, ή σφαῖρα.

198. Σ Μ Α Ρ Ι Σ 199—101. 1, Ὄ; Μ Α Ρ Ι Σ οὐδέν ή μάθητις ἄν Α Ρ Η Σ μὴ νοῦς παρῆ. 2, Ἀρ Ρ Ι Σ χῆς τετενωχῶς ἰσθι Ι Σ ταύτης ἄξιος. 3, Σ Πολλά κακὰ ἀβουλή γίνεταί.—202.

Τῆ ἀνταλλαγῇ διά τοῦ Σ σχηματίζονται αἱ λέξεις : Ε Π Α Ρ Σ Ι Σ ἔπαροις, ἄριστον, Σάντ-Π Ρ Α Ρ Α Υ ρος, σύνσεις, ἀποτελοῦσαι Α Ρ Ι Σ Τ Ο Ν τὸ ἀπέναντι Δικτυωτόν. Ρ Σ Υ Ε —203. ΕΛΑΤΕΙΑ-ΚΙ-Σ Α Τ Υ Ρ Ο Σ ΚΕΡΩΝ (ἘΚάθη, ΛΙ-Ι Ο Ρ Ο Ι ναῖος, ἈΚάτιον, ΤΕρε-Σ Υ Ν Ε Σ Ι Σ σίας, ἘΡατό, ἸΩία, ἈΝανίας).—204. Ἡ παπᾶς παπᾶς, ή ζευγάς ζευγάς.—205. Ἡμῶς ἰσθι ἐν πάσι (ἰπ' ἰ ὡς εἰς ὅθ ἐν πάσι.)

206. Ἀνανᾶς (ἀν, ἄν, ἄς).—207. Ὁμοσημῆκος.—208. Σφυρά—σφύρα.—209. Ὁ παπᾶς ὠνομάζεται Μανώλης καὶ ή παππαδιά Μαρία, ἄρα ἦσαν δύο ἄνθρωποι.

210. Ο Π Ν 211. ΒΕΒΑΙΩΣ Δ Λ Ο Ε Ε Σ Π Υ Ι Ι ΒΕΝΕΤΙΑ Η Λ Ι Ν Ι Ο Σ Α Ε Α Ν Ο Θ Θ Ι Σ Τ Α Μ Α Ι Ρ Ο Ο Ω Ι Α Ο Κ Σ Σ Σ Η Α Ν Ι Ο

212. ΑΒΑΝΑ-ΠΑΡΩΝ-ΑΚΑΡΙ (ΑΠΑ-θῆς, ΒΑΚαλῶς, ἈΡΑθία, ΝΩΡΙκῶν, ἈΝΙαρός).—213. Ἐνὸς ἀτόπου δοθέντος μυρία ἔπειτα.—214. Ὁ Δυναίστερος εἶνε ποιαμός (ὦ - δν'εἰς τε - ρ ὡς - ιν - ἐπ' ὦτα μ' ὡς.)

210. Ο Π Ν 211. ΒΕΒΑΙΩΣ Δ Λ Ο Ε Ε Σ Π Υ Ι Ι ΒΕΝΕΤΙΑ Η Λ Ι Ν Ι Ο Σ Α Ε Α Ν Ο Θ Θ Ι Σ Τ Α Μ Α Ι Ρ Ο Ο Ω Ι Α Ο Κ Σ Σ Σ Η Α Ν Ι Ο

212. ΑΒΑΝΑ-ΠΑΡΩΝ-ΑΚΑΡΙ (ΑΠΑ-θῆς, ΒΑΚαλῶς, ἈΡΑθία, ΝΩΡΙκῶν, ἈΝΙαρός).—213. Ἐνὸς ἀτόπου δοθέντος μυρία ἔπειτα.—214. Ὁ Δυναίστερος εἶνε ποιαμός (ὦ - δν'εἰς τε - ρ ὡς - ιν - ἐπ' ὦτα μ' ὡς.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Η λέξις μὲ ἀπ' 12 στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν λεπτά 10, διά δὲ τοὺς ἀνθροπῆτας μὲς λεπτά 5 μόνον μὲ παρὰ 2 στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ κ ε φ α λ α τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὁρος 15 λέξεις, ὅλαθῆ καὶ αἱ ἀγιώταται τῶν 15 πληροῦνται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ κεφαλαία ή παρὰ ή ἀπλά στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὀνολογίζεται ὡς ἔξ λέξεις ἀπλά.— Αἱ μὴ συνοδεύομεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελίαι δέν δημοσιεύονται.]

Α νταλλάσω Μικρὰ Μυστικά μὲ Κοήτας. Διεύθυνσις : Καύχημα τῶν Ἑλλήνων, Καλάμας. (Θ, 235)

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΝ ΤΕΥΧΟΣ ΤΗΣ 30ῆς Ἡμέρας ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ Μὲ εἰκοσι οσλίδας.—Μὲ δεκαεννέα εἰκόνας.—Μὲ ὅλα τὰ λεχθέντα, ἀπαγγελθέντα καὶ παρασταθέντα κατὰ τὴν ἐσοχὴν. ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 40

Οἱ ἀλλάσσοντες κατοικίαν συνδρομηταί, παρακαλοῦνται, διά νὰ μὴ παραπίπῃ τὸ φύλλον των, νὰ δηλώνουν ἀμέσως τὴν νέαν των διεύθυνσιν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας, ἀποστέλλοντες καὶ 50 λεπτά διά τὴν ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταχυίας. Ἄλλως δέν εὐθύνομεθα διά τὴν ἀπώλειαν τοῦ φύλλου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ἰαουργεῖου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπερησίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχεῖου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ	ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐσωτερικοῦ :	Ἐξωτερικοῦ :	Ἐσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φ. χρ. 0,20
Ετησια 8,—	Ἐτησια φ. χρ. 16,—	Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδον τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φ. 0,25).
Ἐξάμηνος 4,50	Ἐξάμηνος 5,50	ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Τρίμηνος 2,50	Τρίμηνος 3,—	Ὁδὸς Ἐδριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάνειον
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.		
Περίοδος Β'.—Τόμος 16ος	Ἐν Ἀθήναις, 6 Ἰουνίου 1909	Ἔτος 31ον.—Ἀριθ. 27

Η ΜΙΚΡΗ ΜΑΥΡΗ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑ [ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ Α. ΛΑΤΟΥΧΗ] ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. (Συνέχεια)

— Ἀπέψε τὴν ὥρα ποῦ ἐκοιμάτο ὁ Ντα' Σαγκοῦ, τοῦ ἐκλεψαν τὸ ἱερόν του φυλακτόν, τὴν δύναμίν του καὶ τὴν βα-

σιν, θὰ βασανίσουν, θὰ σκοτώσουν. . . Αὐτὰ, διά τὸ σκληρὸν ἀραπόκουλεν, εἶνε διασκεδάσις. . . — Ἀλλά, συλλογίζονται οἱ ἄλλοι, ποῖα καταστροφή μᾶς φοβερίζει; Μήπως ὁ Λευκὸς Ἀρχηγός, ποῦ ἔφυγε μὲ ἀποστολὴν διά τοὺς Μπάτεμπελέ, ἐγύρισε μὲ κακὰς εἰδήσεις; Ὅχι, δέν εἶνε αὐτό. Διότι ὁ Μέγας Ἀρχηγός δέν ἐ-

«Ὁ Τζακ κοιμάται...»

— Ὁ Κασσούλας, ὁ μέγας Μάγος τοῦ Βασιλέως Ντα' Σαγκοῦ, τίθεται ἐπὶ κεφαλῆς τῆς «Ἀύλης». Καθέννας κρατεῖ τὸ ὄπλον του ἢ τὸ ὄργανόν του, ἐνῶ αἱ γυναῖκες συνοδεῶν τὴν κακοφωνίαν μὲ τὰς θρηνώδεις των κραυγὰς. Τὰ παιδιὰ των κρατοῦν ἀπὸ ἐν ραβδίον μὲ σφαῖραν καουτσούκ, μὲ τὸ ὅποιον κτυποῦν ἀλύπητα μεγάλους παληοὺς τενεκέδες σκωριασμένους.

Ἡ συνοδεία διασχίζει οὕτω τὸ χωρίον. Ὅλοι οἱ κάτοικοι ἐξέρχονται ἐντρομοὶ ἀπὸ τὰς καλύβας των.

Νὰ καὶ ή Λοῦ' Φατύ, ή τρυφερά φίλη τῆς Ὀ' Δάλιας, καθισμένη κατὰ γῆς μὲ τὰς ἀδελφὰς τῆς. ἀπέξω ἀπὸ τὴν καλύβην τῆς. Σηκόνονται ὅλοι τρομαγμένα ἐνῶ πλησιάζει ή κομπή.

Νὰ παρακάτω καὶ ὁ Γκα' Ντοῦρ. Μόνος, ὄρθιος, πονηρός, σαρκαστικὸς, προκλητικὸς.

— Ὅραία δουλειά, συλλογίζεται. Θὰ δικάσουν, θὰ καταδικάσουν, θὰ δέ-

σιν, θὰ βασανίσουν, θὰ σκοτώσουν. . . Αὐτὰ, διά τὸ σκληρὸν ἀραπόκουλεν, εἶνε διασκεδάσις. . . — Ἀλλά, συλλογίζονται οἱ ἄλλοι, ποῖα καταστροφή μᾶς φοβερίζει; Μήπως ὁ Λευκὸς Ἀρχηγός, ποῦ ἔφυγε μὲ ἀποστολὴν διά τοὺς Μπάτεμπελέ, ἐγύρισε μὲ κακὰς εἰδήσεις; Ὅχι, δέν εἶνε αὐτό. Διότι ὁ Μέγας Ἀρχηγός δέν ἐ-

γύρισε καὶ δέν φαίνεται εἰς τὴν κομπήν. . . Ἀλλὰ ποῦ εἶνε ὁ βασιλεύς; Καὶ διατί τὸν ἀντικαθιστᾷ ὁ Μπα' Μπουλό;

Ἀκοῦστε λοιπόν, ὑπήκοοι τοῦ Ντα' Σαγκοῦ. Ἡ εἰδήσις εἶνε φοβερά καὶ κάποιος ἀπὸ σᾶς, — ἂν ὄχι πολλοί, κινδυνεύει.

Τὰ μάτια γουρλόνομα, ταῦτά τεντόνομα. . . Καὶ ἀνατριχίλλες περιζώνουν τοὺς ἀκροατάς, ἀπὸ τὰ πόδια των ἕως τὰ μαλλιά τῆς κεφαλῆς των. Ὁ Κασσούλας ἀπλῶναι τὰ χέρια διά νὰ σταματήσῃ τὴν κομπήν, καὶ νεύει εἰς τὰ ὄργανα νὰ παύσουν. Ἐξαπλῶνεται

κάτω εἰς ἐνδειξὴν πένθους, σηκόνεται ἔπειτα, διηγείται μὲ θρηνώδη φωνὴν τὴν συμφορὰν καὶ ἀγγέλλει ὅτι θὰ συγκροτηθῇ μέγα Συμβούλιον.

— Εἰς τὴν τρίτην στροφὴν τοῦ ἡλίου ὄλοι οἱ πολεμισταὶ πρέπει νὰ συναθροισθοῦν εἰς τὸ βασιλικὸν παλάτι, διά νὰποκρούσουν τὴν ἀναπόφευκτον καταστροφὴν.

Τὸ χωρίον ὄλον κυριεύεται ὑπὸ πανικοῦ. Ἡ κομπή ἐκκινεῖ ὑπὸ τοὺς ἦχους τῶν τυμπάνων καὶ ὑπὸ τοὺς ὄξεις

«Ὁ Κασσούλας ἀπλῶναι τὰ χέρια...» (Σελ. 221, στ. β')

ήμερας, έμαζεύθησαν από τὰ χαράγματα. Ο Κασσούλας έσκούντησε τὴν Ντα΄Σαγκουί, ὁ ὁποῖος ἐξήκολούθει νὰ μὲν βυθισμένος εἰς λήθαργον. Ἦτο ἡ ἐξάντλησις, ἡ ὁποία διαδέχεται τὸν παροξυσμὸν. Τὸν ἐστίχωναν σχεδὸν διὰ τῆς βίας καὶ τοῦ ἐφόρου τὸν χιτῶνα μὲ τὸς δικεφάλους ὄφεις καὶ τοὺς ἐλέφαντας μὲ τὰς δύο προσβολίδας. Καὶ εἰς τὰ χέρια τοῦ τοῦ ἐβαλαν ἕνα ξύλον, χονδρὸν κάτω, λεπτὸν ἐπάνω, ὡς εἶδος σκήπτρου.

Ἐμεινεν οὕτως ἀκίνητος, καθισμένος εἰς σκαμνὶ κατεσκευασμένον ἀπὸ τέσσαρας κλάδους μπαμποῦ καὶ μίαν ψάθαν ἦτο ὁ θρόνος τοῦ.

Ἐφθασαν καὶ τὰ ἄλλα μέλη τῆς Παλάβρας, δηλαδὴ τοῦ Συμβουλίου.

Ὁ Μπα΄Μπουλό, μὴ ἔχων τῆβεννον, ἐζωγράφισεν ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ μὲ κόκκινον χρῶμα ἕνα ἐλέφαντα, ἐμβλημα ἰσχύος καὶ σοφίας. Ἡ οὐρὰ τοῦ ἐλέφαντος ἐκρύπτετο εἰς τὴν μέσην τοῦ ὑπὸ τὴν ζώνην μικρᾶς φύστας ἀπὸ τῶσαν, ἡ ὁποία εἰς τὴν καιρὸν τῆς εἶχε τὸ χρῶμα τῆς φρούλας. (Ποῖος εἰξεύρει ἀπὸ ποῦ τὴν εἶχεν ἀγοράσει, εἰς τὸ Παρίσι, κάποιος ἐξερευνητῆς ἡ ἀποικιακὸς πράκτωρ!...) Ἐτοποθετήθη δεξιᾶ τοῦ Ντα΄Σαγκουί, ἐν ᾧ ἀριστερᾶ τοῦ ἐστέκετο ὁ πλέον εὐνοούμενος ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ, μὲ φουστανάκι καὶ αὐτὸς καὶ μὲ ἕνα πελώριον βαρέλι κρεμασμένον μὲ λωρία ἀπὸ τὴν λαίμνον τοῦ. Οἱ ἄλλοι πολεμισταί, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχαν τόσο ἐπισήμως περιβολὰς, κατεσκεύασαν τοιαύτας ἀπὸ... κόκκινον χρῶμα. Παντοεἰδῆς ζωγραφίαι ἐκάλυπτον τὴν ράχιν τῶν, τὰ στήθη τῶν, τοὺς βραχίονάς τῶν καὶ τὰς κνήμας τῶν. Ἄλλοι εἶχον στιγματισθῆ, μὲ ζωὰ προπάντων, παράξενα καὶ φανταστικά.

Ἐπειδὴ τὸ βασιλικὸν παλάτι εἶχε πολλὰ ἀνοίγματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὁ ἥλιος ἐτόξευεν ἀμειλίχως, τέσσαρες πολεμιστὰς ἔφεραν κ' ἐκράτησαν ἐπάνω ἀπὸ τὰς κεφαλὰς τοῦ Βασιλέως, τοῦ Διαδόχου τοῦ καὶ τοῦ Μπα΄Μπουλό ἐν εἶδος οὐρανίας, ἀπὸτελουμένης ἀπὸ τέσσαρα χονδρὰ καλάμια καὶ ἀπὸ τεμάχιον ὑφάσματος.

Παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Βασιλέως ἐκάθησαν σκλάβοι, διὰ νὰ διώχνουν τίς μύιγες μὲ ριπίδια, κατεσκευασμένα ἀπὸ μεγάλα φύλλα συνδεμένα διὰ τῶν μίσχων τῶν. Τέλος εἰς τὸ μέσον, δύο μέτρα μακρὰν τοῦ σептῶ οὐμίλου, ἐστέκοντο καμμιὰ δεκαεὶα μουσικοί, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχαν δικαίωμα νὰ λάθουν μέρος εἰς τὴν συζήτησιν. ἄλλα μόνον τὸ καθῆσαν νὰ παίζουσαν ὑστερ' ἀπὸ κάθε ἀγορευσιν, ἐνῷ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου, διὰ νὰ ἐμπνέωνται εἰς τὰς κρίσεις καὶ τὰς ἀποφάσεις τῶν, θάδειάζαν τὸ μεγάλο βαρέλι μὲ τὴν ρακίην.

— Ἀρχεται ἡ συνεδρίασις! φωνάζει ἐν ὀνόματι τοῦ σαστισμένου Βασιλέως ὁ Μπα΄Μπουλό, ὁ ὁποῖος γίνεταὶ συγχρόνως δικηγόρος καὶ αὐτοῦ καὶ τῆς φυλῆς. — Πρέπει μὲ κάθε θυσιᾶν νὰνακαλύψωμεν τὸν ἔνοχον ἢ τοὺς ἐνόχους, νὰ τοὺς τιμωρήσωμεν αὐστηρῶς καὶ νὰ πάρωμεν ὅπως τὸ πολῦτιμον φυλακτὸν μας.

Καθὼς ὁμιλεῖ καὶ κινεῖται ὁ Μπα΄Μπουλό, ὁ ἰδρῶς ρεῖ ἀπὸ τὸ μέτωπόν τοῦ, πίπτει εἰς τὸ στήθος τοῦ, καί... ξεβάθει τὸν ἐλέφαντά τοῦ. Τοῦτο βλέπων ὁ υἱὸς τοῦ Βασιλέως, σηκώνεται, ἀφίνει τὸ βαρέλι τοῦ χάμου, καὶ διακόπτων τῷ λέγει:

— Σταμάτησε, Μεγάλε Μπα΄Μπουλό, ὑπεράξιε Μάγε τοῦ πατρός μου καὶ τῆς φυλῆς μου. Διότι ἡ καρδιά τοῦ ματώει ὅπως τὸ στήθος τοῦ καὶ βλέπομεν σταλαγματιᾶς ἀπὸ αἶμα νὰ σοῦ λερῶνουν τὸ ἐπίσημον ἔνδυμα.

Ὁ Μπα΄Μπουλό, ἡ μωτηρὴ κοιτάρα τοῦ ὁποῖου ἐσχημάτιζεν εἰς τὸ τσίχιον φουστανάκι, τὸ πρῶν χρώματος φρούλας, μίαν προέξοχον ἀρκετὰ μεγάλην, μὲ σὺλλακας εἰς κάθε πλευρὰν, εἶδε τὸ φῶμα τοῦ τοῦ «καλὸν» νὰ κοκκινιάζεται ὅπως τὰς ἡμέρας τῶν αἱματηρῶν μαχῶν.

— Οἱ λεκίδες αὐτοῦ εἶνε κακὸς οἰωνός! εἶπε. Διὰ νὰ τὸν διώξωμεν, ἄς ποτίσωμεν τὸ φῶμα καὶ ἄς ποτισθῶμεν καὶ ἡμεῖς μὲ ὑγρὸν εὐλογημένον!

Οἱ σύμβουλοι εὐρέθησαν σύμφωνα. Ἐπὶ τοὺς ἦχους τῆς μουσικῆς καὶ εἰς ὑγειαν τοῦ βασιλέως, ἐσχημάτισαν πρῶχειρα κύπελλα μὲ τὰς παλάμιας τῶν δύο χειρῶν τῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἐδέχθησαν τὸ εὐλογημένον ὑγρὸν.

Ἐπειτα ὠμίλησαν ὅλοι μὲ τὴν σειράν τῶν καὶ ἀνεκρίθησαν ἀμοιβαίως. Τίποτε δὲν εἶχαν ἰδεῖ, τίποτε δὲν εἶχαν ἀκούσει. Οὔτε πρὸ τῆς νυκτός, οὔτε τὴν νύκτα ἐκείνην, οὔτε τὴν ἐπομένην τοῦ ἐγκλήματος.

— Τὴν ὥραν τῆς λιτανείας; ἠρώτησεν ὁ Μάγος.

— Τίποτε, ἀπεκρίθη ἐν χορῷ τὸ Συμβούλιον.

— Ὅλοι ἦσαν φοβισμένοι, εἶπε κάποιος.

— Τουλάχιστον, σχεδὸν ὅλοι, εἶπεν ἄλλος.

— Ποῖος λοιπὸν δὲν ἦτο;

— Ἐνας μόνος!

— Ποῖος; ἠρώτησεν ὁ Μπα΄Μπουλό.

— Ἀπ' αὐτὸν ὅλα μπορεῖ κανεὶς νὰ τὰ περιμένῃ!

— Τὸνομά τοῦ, σοῦ λέγω! εἶπεν ἐπιτακτικῶς ὁ Μπα΄Μπουλό.

Κανεὶς δὲν ἐτολμούσε νὰ τὸ φανερώσῃ. Ὅλοι ἐφοβούντο τὸν Γκα΄Ντούρ.

— Εἶχεν ὕψος περιφρονητικόν, αὐθάδικον, καὶ ἐφαίνετο πῶς κάτι ξέρει... εἶπε τρίτος.

— Ναι, ἐφαίνετο σὰ νὰ τὰ ἤξευρην ὅλα, εἶπεν ἕνας πολεμιστῆς.

— Διὰ τὸν Γκα΄Ντούρ μήπως λέτε; ἠρώτησεν ὁ Μάγος τοῦ Βασιλέως.

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Συμβούλους ἔκαμαν νεύμα ἐπιθεβαιωτικόν.

— Μὰ πῶς μπορεῖ νὰ ξεύρῃ αὐτός, ἐκτός ἄν...

— Ἀκριβῶς!... ἐφῶναζαν ὁμοθυμῶς ὅλα τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου.

— Συγκεφαλαιῶνα! εἶπεν ὁ Μπα΄Μπουλό, ἀφοῦ ἐξέφρασε καθεὶς τὴν γνώμην τοῦ περὶ τοῦ κατηγορουμένου. Ὅλοι ἀγνοοῦσαν, ὅλοι ἐθρηνοῦσαν—ἐκτός τοῦ Γκα΄Ντούρ. Καὶ κανένας ἄλλος εἰς τὴν φυλὴν μας δὲν ἔχει τὴν φιλοδοξίαν, τὸ θράσος καὶ τὸ μῖσος τοῦ Γκα΄Ντούρ. Ὑστερ' ἀπὸ ὅλα αὐτὰ, ποῖος εἶνε ὁ πιθανώτερος ἔνοχος;

— Φέρετέ τον ἐδῶ, εἶπεν ὁ Βασιλεὺς, ὁ ὁποῖος εἰς τὴν ἰδέαν νὰ τιμωρήσῃ τὸν ἔνοχον καὶ νὰνακτῆσῃ τὸ φυλακτὸν τοῦ, ἐπανεῦρισκε τὴν δύναμιν νὰ ὁμιλῇ.

Δύο πολεμιστὰ ἀπεσπάρθησαν ἀπὸ τὸν ὄμιλον, διέσχισαν τὸ χωρίον καὶ ἐφθασαν εἰς τὴν καλύβην τοῦ Γκα΄Ντούρ. Δὲν ἦτο ἐκεῖ. Τὸν ἐξήτησαν παντοῦ. Καὶ μόνον ἐνῷ ἐπέστρεφον εἰς τὸ Συμβούλιον, τὸν συνήτησαν νὰ τριγυρίζῃ ἀπῆξ ἀπὸ τὸ βασιλικὸν παλάτι. Ἐκρουράκουε προσπαθῶν νὰ μάθῃ τίποτε νέον, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωνε.

Ὅταν εἶδε τοὺς πολεμιστὰς, προσκοιτήθη ὅτι «ἐπήγαινε εἰς τὴν δουλειάν του». Κ' ἐκένοι κατ' ἀρχὰς προσεκοιτήθησαν ὅτι δὲν τὸν εἶδαν ἔπειτα ὁμοῦ τοῦ ἐφῶναζαν ἀπὸ μικρὰν:

— Σὲ γυρεύουμε, Γκα΄Ντούρ, γιὰ νὰ ἔλθῃς εἰς τὴν Παλάβρα.

— Ἐγὼ; εἶπε διόλου ἐκπληκτος διότι αὐτὴ ἡ τιμὴ τῷ ἐφαίνετο φυσικωτάτη.

— Ἐσὺ, μάλιστα.

— Μὰ δὲν ἔχω φῶμα κατάλληλον, οὔτε εἶμαι βαμμένος. Μοῦ δίνετε καιρὸ νὰ στολίσω τὸ σῶμά μου μὲ ζωγραφίαι;

— Ἐλα ὅπως εἶσαι! δὲν σε θέλουν οὔτε γιὰ τὰ στολιδία σου οὔτε γιὰ τίς ζωγραφίαις σου· σὲ θέλουν γιὰ σένα τὸν ἴδιο.

Ὁ Γκα΄Ντούρ ἐκορδῶθη, κολακευθεὶς διὰ τὴν ἰδέαν ποῦ εἶχε περὶ αὐτοῦ ἡ Παλάβρα. Καὶ εἰσηλθε, περιτοιχίζομενος ὑπὸ τῶν δύο φυλάκων, μὲ τὴν κεφαλὴν ὑψηλά, τὸ στήθος ἔξω, τὸ σῶμα εὐθυμένε, τὸ ὕψος ἀλαζονικόν.

— Δούλε Γκα΄Ντούρ, τῆς φυλῆς τῶν Μπαχίς Μπέ, ὑπῆκος τοῦ Μεγάλου Βασιλέως Ντα΄Σαγκουί, εἶπεν ὁ Κασσούλας ἅμα ὁ σκλάβος εἰσηλθὼν εἰς τὴν σκηνὴν τῆς Παλάβρας· στάσου ἔρθιος ἐμπρὸς ἀπὸ τοὺς μουσικοὺς. καὶ ἀποκρίσου εἰς τὰς ἐρωτήσεις μας: Ποῦ ἐπέρασες τὴν χθεσινήν νύκτα;

— Στὸ σπῆτι μου, ποῦ ἄλλου; ἀπε-

κρίθη ὁ Γκα΄Ντούρ, μὲ κάποιαν ἐκπληξιν.

— Καὶ ποῖα ὥρα βγήκες;

— Δὲν βγήκα διόλου ἔπεσα καὶ σηκώθηκα μαζί μὲ τὸν ἥλιο.

— Ψέμματα! ἀνέκραξεν ὁ Βασιλεὺς. Σὲ εἶδαν νὰ βγαίνῃς, νὰ ἔρχῃσαι στὸ παλάτι μου καὶ νὰ φεύγῃς κρυφά.

— Μήπως ἦταν μεθυσμένοι οἱ φρουροὶ σου ποῦ τὰ εἶδαν αὐτὰ; ἐτόλμησε νὰ ἐρωτήσῃ ὁ κατηγορούμενος.

Ὁ Βασιλεὺς ἐσηκώθη μανιώδης κ' ἔκαμε νὰ κτυπήσῃ μὲ τὸ σκήπτρόν τοῦ τὸν αὐθάδη. Ὁ Γκα΄Ντούρ δὲν ἐκινήθη.

— Ἄς μὴ παραφερόμεθα, Μεγάλε Ντα΄Σαγκουί, εἶπεν ὁ Μπα΄Μπουλό, καὶ ἄς ἀρίσωμεν καλλίτερα νὰ μᾶς ἐμπνεύσουν οἱ πρόγονοί μας.

Καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Γκα΄Ντούρ, ὁ Μάγος ἐξήκολούθησε:

— Μπήκες κρυφά στὸ βασιλικὸ παλάτι γιὰ νὰ κλέψῃς τὸ θαυματουργὸ φυλακτὸ τοῦ Βασιλέως μας. Τί τὸ ἔκαμες; Τί τὸ θέλεις; Ποῖα προδοσία ἐτοιμάζεις; Μὲ ποῖν ἐχθρὸν συνεννοῖσαι γιὰ νὰ ρίξῃς τὸν βασιλεῖα καὶ νὰ πάρῃς τὴ θεία μας;

(Ἐπειτα συνέχεια) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

“ΕΙΣ ΣΤΕΝΟΝ ΚΥΚΛΟΝ,”

Ἀγαπητοί μου,

ΠΡΟΧΘΕΣ, νεαρὸς ποιητῆς ἀνέγνωσεν ἕνα δρᾶμά τοῦ εἰς στενὸν κύκλον φίλων καὶ συγγενῶν. Προκληθεὶς παρεῦρεθῆν κ' ἐγὼ εἰς τὸ φιλόθενον σαλόνι, ὅπου εἶγεν ἡ ἀνάγνωσις. Ἦτο γεμάτον ἀπὸ κυρίας, κυρίους, νέους καὶ νεάνιδας. Εἰς τὴν ἀρχὴν προσεφῆθησαν γλυκίσματα καὶ παγωτά. Οἱ προσκεκλημένοι εἶχαν σχηματίσῃ διαφόρους μικροὺς ὀμίλους, ἄλλοι εἰς τὸν ἐξώστην, ἄλλοι εἰς τὸν προθάλαμον, ἄλλοι εἰς τὸ σαλόνι. Ἐφλυαροῦσαν μὲ γέλια καὶ δὲν ἐφαίνοντο νὰ ἔχουν καμμιαν διάθεσιν νὰ συμμαζεθῶν διὰ νακούσων τὸ δρᾶμα. Καὶ ὁσάκις τοῖς τὸ ὑπενθύμιζε κανεὶς, ἀμέσως, χωρὶς νὰ θέλουν, ἐκυθνώπαζαν, ἐμὀρφαζαν, καὶ, ἂν δὲν τοὺς ἤκουεν ὁ ποιητῆς, ἐμουρμούριζαν: — Ὁχ ἀδελφε!.. μὲ τέτοια ζέστη!.. μαρτύριον θὰ εἶνε!...

Ὁ ποιητῆς, ἀνυπόπτος ὅλων διόλου, εἶχε ἔστυλίσῃ τὸ χειρόγραφόν τοῦ εἰς ἕνα τραπεζάκι, κ' ἐκάθητο μὲ δύο-τρεῖς φίλους τοῦ, τοὺς στενωτέρους, καπνίζων καὶ ἐκθέτων τὰς ἰδέας τοῦ περὶ θεάτρον. Κάθε τῶσον ἐφῶναζε: — Μὰ ὀρίστε λοιπὸν! Λάβετε τὰς

θίσεις σας! Εἶνε ὥρα νὰρχίσουμε! Μερικοὶ ἐφαίνοντο πρόθυμοι κ' ἐκάθηον. Οἱ περισσότεροὶ ὅμως ἔκαμαν ὅτι δὲν ἀκούουν. Μὲ κάθε πρόρασιν ἠθελαν νὰναβάλουν ἔσφ τὸ δυνατόν τὴν ὥραν τοῦ «μαρτυρίου»... Ἐπιτέλους ὁ ποιητῆς ἐπεκαλέσθη τὴν ἐπέμβασιν τῆς οἰκοδεσποίνης, ἡ ὁποία κατώρθωσε νὰ περιμαζεύσῃ ἀπ' ὅλα τὰ μέρη καὶ νὰ τοποθετήσῃ τοὺς προσκεκλημένους τῆς. Μετ' ἐλίγον ὁ «στενὸς κύκλος» ἐσχηματίσθη πλατύτατος εἰς τὸ μεγαλύτερον σαλόνι, καὶ ὁ ποιητῆς, περιχαρὴς καὶ ἀκτινοβόλος, ἤμπηρε νὰρχίσῃ.

Αἱ πρῶται σκηναὶ τοῦ δράματος ἠκούσθησαν μὲ προσοχὴν. Βαθυρῆδὸν ὁμοῦ ἡ προσοχὴ τοῦ ἀκροατηρίου ἤλαττοῦτο. Καὶ ἦλθε στιγμή, κατα τὴν ὁποίαν δὲν ἐπρόσεχε σχεδὸν κανεὶς. Ἄλλ' ὁ ποιητῆς ἐξήκολούθει νὰναγινώσκῃ μ' ἐνθουσιασμόν. Ὅπως οἱ ἄλλοι δὲν ἐπρόσεχαν εἰς τὸ δρᾶμα τοῦ, ἄλλο τόσο δὲν ἐπρόσεχε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν πλῆξιν, τὴν ἀνίαν καὶ τὴν νύσταν τῶν ἀκροατῶν τοῦ. Καμμιὰ συνεννόησις μεταξὺ ποιητοῦ καὶ ἀκροατηρίου. Κα' ὅσον κωμικὴν ἦτο τὸ θέαμα τοῦ ποιητοῦ, μεγαλοφωνούτος πρὸς ὧρα μὴ ἀκούοντων, ἄλλο τόσο ἦτο ἀστεῖον καὶ τὸ θέαμα τῶν νυσταλέων, τῶν χασμαμένων, τῶν ἀγωνιόντων ἐκείνων ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι κατέβαλλον ὑπερανθρώπως προσπαθεῖας διὰ νὰ φαίνοντα ἄγρυπνοι, προσεκτικοὶ καὶ εὐχαριστημένοι!

Ὑπὸ τοιοῦτους ὅρους ἀνεγνώσθησαν οἱ δύο πράξεις, καὶ ἐγένε διαλείμμα. Τότε μ' ἐπλησίασε νεαρὰ δεσποινίς, ἀπὸ τὰς ἀγαπητάς μας συνδρομητριάς, καὶ μὲ ἠρώτησεν ἂν διασκεδάζω.

— Πολύ, τῆς εἶπα, διότι τὸ δρᾶμα εἶνε ὠραῖον σῆς;

— Ἐγὼ στενοχωροῦμαι φρικτὰ, μού ἀπήντησε μὲ εἰλικρινείαν εἶδα κ' ἔπαθα νὰ μὴ ἀποκοιμηθῶ.

— Μὰ πῶς αὐτό; δὲν σᾶς ἐνδιαφέρουν τὰ εὐμορφὰ ἔργα;

— Ὅχι δά... ἀλλὰ ξέρω κ' ἐγὼ... ἔς αὐτὸ δὲν ἐπρόσεξα. Ἐχασ' ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τὴ συνέχεια, καὶ δὲν μπορούσα νὰ καταλάβω τίποτα κατόπι.

— Λάθος! ἔπρεπε νὰ προσέξετε ὀλίγον εἰς τὴν ἀρχὴν, ὅπως ἐγὼ, καὶ θὰ ἐβλέπατε πῶς θὰ ἐκινεῖτο ἀμέσως τὸ ἐνδιαφέρον σας. Ὑστερα θὰ ἐπροσέχατε καὶ χωρὶς νὰ θέλετε.

— Ἀλήθεια! ἀλλὰ ξέρετε, δὲν μπορῶ νὰ προσέξω ποτὲ ὅταν διαβάζω. Εἶνε τὸ φυσικὸ μου.

— Ἀφοῦ τὸ ξεύρετε αὐτό, γιατί νὰ ἔλθετε;

— Μά... ἤμουν ὑποχρεωμένη.. Ὁ Γιάγκος εἶνε τρίτος ξάδελφός μου... εἰς «στενὸν κύκλον» βλέπετε...

Κ' ἐγάλασε χαριέστατα.

Ἐγέλασα κ' ἐγὼ, ἀλλ' ἐσυλλογί-

σθη δὲν αὐτὸ ἴσα-ἴσα εἶνε τὸ λάθος. Εἰς τὰναγνώσματα πηγαινόν, κατὰ καθῆκον, καὶ ὅσοι δὲν ἠμποροῦν νὰ προσέξουν ὅταν διαβάξῃ ὁ ἄλλος. Ἐπειδὴ δὲ αὐτοὶ εἶνε καὶ οἱ περισσότεροί, τὸ διάβασμα καταντᾷ μαρτύριον κωμικοτραγικόν...

— Ὅσο συλλογίζομαι ὅτι εἶνε ἀκόμη μία πράξις! ὑπέλαβεν ἡ νεάνις σίγουρα θὰ κοιμηθῶ,

— Δὲν φεύγετε μὲ τρόπο;

— Ἀδύνατο! πρέπει νὰ μείνω ὡς τὸ τέλος διὰ τὰ συγχαρητήρια. Ἄλλὰ ξέρετε τί θὰ κάμω; Θὰ καθήσω στὸ μπαλκόνι. Ἐτσι κ' ἔτσι, ἀφοῦ δὲν ἐπρόσεξα εἰς τὰς δύο πράξεις, δὲν θὰ καταλάβω γρῦ κ' ἀπὸ τὴν τρίτην.

Εἶπεν ὅτι ἔκαμε. Καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῆς τρίτης πράξεως, τὴν ἐβλεπα εἰς τὸν ἐξώστην, πότε νὰ συνομιλῇ μὲ μίαν φίλην τῆς, καθημένην παρὰ τὴν ἐξωστῶθυραν, καὶ πότε νὰ ρεμβάζῃ, κτυτάζουσα τὸν δυτικὸν ὀρίζοντα μὲ τὰ ὠραῖα χρώματα τοῦ δειλινοῦ. Ἡ ἀνάγνωσις ἐτελείωσεν. Οἱ ἀκροαταὶ ἠρέθησαν μὲ χαρὰν καὶ ἀνακούφισιν, καὶ περιστοιχισαντες τὸν ποιητῆν, ἤρρισαν νὰ τὸν συγχαίρουν. Τέτε μόνον ἀφῆκε τὸν ἐξώστην καὶ ἡ φίλη μας, κ' ἐπλησίασε τὸν ἐξάδελφόν τῆς, τοῦ ὁποῖου ἐθλίψε καὶ τὰ δύο χέρια, λέγουσα μ' ἐνθουσιασμόν:

— Μπράβο, Γιάγκο!... ἔσοχο! θαυμάσιο! Τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μου!

— Εὐχαριστῶ, Ἀγγαίκα, ἀπήντησε συγκεκλιμένος ὁ ποιητῆς. Μὰ δὲν μού λές εἰλικρινῶς ποῖα πράξις σοῦ ἀρεσε καλλίτερα;

Καὶ ἡ καταγερούλα ἀδιστάκτως:

— Ἄ! ἡ τρίτη! ἡ τρίτη εἶνε ἀριστούργημα!

— Αὐτὸ λέω κ' ἐγὼ! ἀπήντησε μετριόφρωνος ὁ ποιητῆς.

— Ἐλα, ὀρεθούαρ! Καὶ καλὴ ἐπιτυχία εἰς τὸ θέατρο. Φεύγω τώρα, γιατί εἶνε ἄργα.

Καὶ ἡ Ἀγγαίκα ἐτρέπη εἰς φυγὴν, πολὺ φρονίμως, διότι ὁ ποιητῆς ἦτο μάζετο νὰ τὴν ἀνακρίνη λεπτομερέστερα...

Εἶνε περιττὸν νὰ σᾶς εἶπω, ὅτι τὰ ἐννέα δέκατα τῶν ἀκροατῶν συνεχάρησαν τὸν ποιητῆν μὲ τὸν τρόπον τῆς Ἀγγαίκα. Τί τὰ θέλετε! Αὐτὸ γίνεται πάντοτε, κατὰ κανόνα. Συμβουλεύω λοιπὸν πρῶτον τοὺς νεαροὺς ποιητὰς νὰποφεύγουν τὰναγνώσματα εἰς «στενὸν κύκλον», τὰ ὁποῖα δὲν τοῖς χρησιμεύουν εἰς τίποτα καὶ δεύτερον τοὺς τυχὸν προσκαλουμένους νὰ μὴ πηγαινόν, ὅσάκις ἔχουν τὸ ἐλάττωμα τῆς Ἀγγαίκα. Διότι δὲν εἶνε σωστὸν, οὔτε εὐγενές, ὁ ἄλλος νὰ διαβάξῃ τὸ δρᾶμά τοῦ, καὶ αὐτοῖ... νὰ τοῦ παίξουν κωμωδίαν.

Σὰς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΩΡ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'

Ἡ φωλεὰ τοῦ Ἀετοῦ

Τὴν ἐπαύριον, ὅταν ἐσηκώθη ἀπὸ ἀρκετὰ βαρὺν ὕπνον, ἡ μηχανὴ δὲν ἔκαμνε πλέον καμμίαν κίνησιν. Τὸ ἐνέτησα ἀμέσως: δὲν ἐκυλίετο ἐπὶ ξηρᾶς, δὲν ἐπλεεν ἐπὶ ἐπιφανείας ἢ ὑποβρυχίως, δὲν ἐπετοῦσεν εἰς τὸν ἀέρα... Ἐπρεπε νὰ συμπεράνω ἐκ τούτου, ὅτι ὁ ἐφευρέτης εἶχεν ἤδη φθάσει εἰς τὸ μυστηριώδες τοῦ ἀσύλου, ἔπου οὐδέποτε πρὸ αὐτοῦ ἀνθρώπινον ὄν εἶχε θέσῃ τὴν πέδα;

«Τὰ καταδρομικὰ τὸν κατεδιώκων μὲ ὄλην τὴν δύναμιν τοῦ ἀτμοῦ.» (Σελ. 218, στ. α')

Τότε λοιπόν, ἀφοῦ δὲν εἶχεν ἀκαλαγχθῆ τῆς παρουσίας μου, τὸ μυστικόν του ἐπιτέλους θὰ μοὶ ἀπεκαλύπτετο; Ἴσως θὰ ἐξεπλήσσετό τις ἀκούων ὅτι ἐκοιμήθην τόσον βαθίως κατὰ τὸ ἐναερίον τοῦτο ταξίδιον. Ἀλλὰ κ' ἐγὼ ὁ ἴδιος ἐξεπλάγην, καὶ ὑποπτεύθην μήπως ὁ ὕπνος αὐτὸς ἐπροκλήθη σκοπίμως, διὰ τῆς ἐπενεργείας κάποιου ναρκωτικοῦ, ἀναμιχθέντος μὲ τὸ τελευταῖόν μου φαγητόν, ἐπειδὴ ὁ κυβερνήτης τοῦ Τρόμου ἤθελεν οὕτω νὰ μ' ἐμποδίσει νὰ γνωρίσω τὸ ὄρητῆριόν του. Τὸ μόνον, τὸ ὅποιον εἰμπορῶ νὰ βε-

βαιώσω, εἶνε ὅτι ὑπῆρξε φοβερὰ ἡ ἐντύπωσίς μου τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἡ μηχανή, ἀντὶ νὰ παρασυρθῇ εἰς τὴν δίγην τοῦ καταρράκτου, ἀνυψώθη ὑπὸ τὴν ἐνεργείαν τοῦ κινητήρος τῆς, ὡς πτηνόν, τοῦ ὁποίου ἐκινουῦντο αἱ μεγάλαι πτέρυγες μὲ δύναμιν καταπληκτικὴν!...

Τετραπλῆ λοιπὸν ἦτο ἡ θαυμασία ἐκείνη συσκευή τοῦ Κοσμοκράτορος: ἐνήργει συγχρόνως ὡς αυτοκίνητον, ὡς πλοῖον, ὡς ὑποβρύχιον καὶ ὡς ἀερόπλοιον. Γῆ, ὕδωρ, ἀήρ, καὶ εἰς τὰ τρία αὐτὰ στοιχεῖα ἠδύνατο νὰ κινῆται, καὶ μὲ ποίαν δύναμιν, μὲ ποίαν ταχύτητα!... Ὀλίγαί στιγμαὶ τῆ ἤρκουν διὰ νὰ ἐκτελή τὰς θαυμασίας αὐτὰς μεταμορφώσεις!...

Ἡ ἴδια μηχανὴ ἠδύνατο νὰ ἐνεργῇ τόσον διαφοροτρόπως καὶ ὑπῆρξε μάρτυς αὐτόπτης τῶν μεταμορφώσεων τῆς.

Ἄλλ' ὅ,τι ἠγνίσουν ἀκόμη καὶ ὅ,τι πιθανῶς θὰ ἐμάνθαναν, ἦτο τοῦτο: ἀπὸ ποίαν πηγὴν δυνάμειος ἦντλει ἡ μηχανή, καὶ ποῖος ἦτο ἐπιτέλους ὁ μεγαλύτερος αὐτῆς ἐφευρέτης, ὁ ὅποιος, ἀφοῦ τὴν κατεσκεύασεν εἰς τὴν ἐντέλειαν, τὴν διηύθυνε μὲ τόσην δεξιότητά καὶ ἀφοβίαν;

Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Τρόμος ἔπατο ἄνωθεν τοῦ καναδικοῦ καταρράκτου, ἐγὼ ἰστάμην παρὰ τὴν φεγγίτην τοῦ θαλαμίσκου μου. Ἡ αἰθρία ἐκείνη ἐσπέρα μοὶ ἐπέτρεπε νὰ παρατηρῶ τὴν διεύθυνσιν, τὴν ὁποίαν ἠκολούθει ὁ ἀεροναύτης Ἴπατο ἄνωθεν τοῦ ποταμοῦ καὶ ὑπερέβη τὸ Σουσπάνσιον - Μπρίτζ, τρία

μῖλια μακρὰν τοῦ Horse-Shoe-Fall. Εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἀρχίζουν ταδιάδατα μέρη τοῦ Νιαγάρα, ὁ ὅποιος κάμπτεται διὰ νὰ χυθῇ εἰς τὴν λίμνην Ὀντάριο.

Ἀπὸ τοῦ μέρους τούτου, μοὶ ἐφάνη ὅτι ἡ μηχανὴ ἐλόξευε πρὸς ἀνατολάς.

Ὁ κυβερνήτης ἐστέκετο πάντοτε εἰς τὴν πρῶμην. Δὲν τῷ ἀπηύθυνα πλέον οὔτε λέξιν. Πρὸς τί ἀφοῦ ἤμην βέβαιος ὅτι δὲν θὰ μὲ ἀπεκρίνετο;

Παρετήρησα τότε ὅτι ὁ Τρόμος ἐκυβερνοῦτο μὲ καταπληκτικὴν εὐκολίαν. Ὀρισμένως — ἔλεγα, — καὶ οἱ ἀέρινοι δρόμοι τῷ ἦσαν τόσον γνωστοὶ καὶ οἰκείοι,

ὅσον καὶ οἱ θαλάσσιοι καὶ οἱ γῆινοι.

Πρὸ τούτων ἀποτελεσμάτων δὲν ἦτο πολὺ δικαιολογημένη ἡ ἀπειρος ἀλαζονεία τοῦ αὐτοκαλουμένου Κοσμοκράτορος;... Μήπως δὲν ἦτο κύριος μηχανῆς ἀνωτέρας, τελειότερας ἀπὸ ὅσας ἔσας κατεσκεύασε ποτε χεὶρ ἀνθρώπου καὶ ἐναντίον τῆς ὁποίας οὐδὲν ἠδύνατο οἱ ἄνθρωποι; Καὶ μὰ τὴν ἀλήθειαν, διατὶ νὰ τὴν πωλήσῃ, διατὶ νὰ δεχθῇ τὰ ἑκατομμύρια, τὰ ὅποια τῷ προσεφέροντο; Ναί! τώρα ἐξηγοῦσα τὴν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην τὴν ὁποίαν ὁ ὑπέροχος πρᾶγματι ἀνὴρ ἔτρεφε πρὸς αὐτόν, καὶ ἡ ἑποία καταπρίζετο εἰς τὴν φυσιογνωμίαν του, εἰς τὸ ἐξωτερικόν του ἐν γένει... Καὶ ἕως ποῦ ἀρὰ γε θὰ τὸν ὠθεῖ ἡ φιλοδοξία του, ἐάν, ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς υπερβολῆς του, δὲν μετεβάλλετο μίαν ἡμέραν εἰς παραφροσύνην;...

Ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ Τρόμου, περιέπεσα, χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσω, εἰς πλήρη νάρκη. Ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ἡ κατάστασις αὐτὴ πρέπει νὰ προσεκληθῇ ἀπὸ κάποιον ναρκαωτικόν. Ἀγαμφιλόως, ὁ κυβερνήτης δὲν ἤθελε νὰ μὲ ἀφίσῃ νὰ ἰδῶ ποίαν διεύθυνσιν θὰ ἐλάμβανε.

Ἐξηκολούθησεν ἀρὰ γε τὴν πτήσιν του ἐναερίως, ἐπλευσεν ἐπὶ θαλάσσης ἢ λίμνης, ἔτρεξεν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς; Ἄγνωτὸν ἐντελῶς. Καμμία ἀνάμνησις δὲν μοὶ ἀπέμεινε ἐξ ὧν συνέβησαν τὴν νύκτα ἐκείνην τῆς 31 Ἰουλίου πρὸς τὴν 1 Αὐγούστου.

Καὶ τώρα, ποία θὰ ἦτο ἡ συνέχεια αὐτῆς τῆς περιδείας, καὶ προπάντων, εἰς ὅ,τι ἀφεῶρα ἐμὲ, ποία θὰ ἦτο ἡ λύσις τῆς;...

Εἶπα, ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν ὁ παράδοξος ὕπνος μου ἔληξεν, ὁ Τρόμος ἐφαίνετο διατελῶν εἰς πλήρη ἀκίνησιν. Οὐδεμίαν πλάνην ὡς πρὸς τοῦτο ὑπὸ οἰανδήποτε μορφήν καὶ ἂν ἐκινεῖτο, ἀφεύκτως θάντελαμβανόμην τὴν κίνησιν του, ἀκόμη καὶ ἂν διεσχίζε τὸν ἀέρα.

Ὅταν ἀφύπνισθην, εὐρέθην εἰς τὸν θαλαμίσκον μου, ὅπου μὲ εἶχαν κλείσῃ χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσω, ὅπως, ἂν ἐνθυμῆσθε, καὶ τὴν πρώτην νύκτα, τὴν ὁποίαν διῆλθον ἐπὶ τοῦ Τρόμου, εἰς τὰ ὕδατα τῆς λίμνης Ἐρίας.

Τὸ ζήτημα ἦτο τώρα νὰ μάθω ἂν θὰ μοὶ ἐπετρέπετο νὰνέλθω εἰς τὸ καταστρωμα, ἀφοῦ ἡ μηχανὴ εἶχε πλέον σταματήσῃ.

Ἐδοκίμασα νὰνυψώσω τὸν δίσκον τοῦ φεγγίτου μου, ἀλλ' εἰς τὴν ὄθησιν ἀντίστη.

— Διάβολε! εἶπα κατ' ἐμαυτόν, μήπως δὲν θὰ μοὶ ἀποδοθῇ ἡ ἐλευθερία πρὶν νὰ ἐκκινήσῃ πάλιν ὁ Τρόμος, συνεχιζῶν τὸν πλοῦν ἢ τὴν πτήσιν του;

Μόνον, τῶντι, ὑπὸ τὰς δύο ταύτας συνθήκας ἢ φυγῇ μου καθίστατο ἀδύνατος.

Εὐκόλως ἐννοεῖται ἡ ἀνυπομονησία μου, ἡ ἀνησυχία μου, ἀφοῦ δὲν ἤξευρα πόσον καιρὸν θὰ διήρκει ἡ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς αὐτῆς στάθμισις.

Ἀλλὰ δὲν μὲ ἄφισαν νὰ περιμεινω πλέον τοῦ ἐνὸς τετάρτου τῆς ὥρας. Κρότος μετακινουμένων μοχλῶν ἐφθασεν εἰς τὴν ἀκουσὴν μου. Ὁ δίσκος ἀνυψώθη ἔξωθεν. Τὸ φῶς καὶ ὁ ἀήρ εἰσώρμησαν συγχρόνως εἰς τὸν θαλαμίσκον μου.

Μ' ἐν πῆδημα εὐρέθην ἔξω, ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, εἰς τὴν συνθή μου θέσιν. Καὶ εἰς μίαν στιγμὴν, οἱ ὀφθαλμοί μου περιέτρεξαν ὅλον τὸν ὄριζοντα.

Ὁ Τρόμος, ὡς εἶχον ὑποθέσῃ, ἀνεπαύετο ἐπὶ ξηρᾶς, εἰς τὸ βάθος ἐνὸς φυσικοῦ κίρκου, κυκλοτεροῦς περιβάλλου, τοῦ ὁποίου ἡ περίμετρος ἦτο δεκαπέντε ἕως δεκαοκτὼ ποδῶν. Τάτης ὑποκρίτης ἄμμου τὸν ἐκάλυπτε καθ' ὅλην του τὴν ἔκτασιν, ὅπου οὔτε ἴχνος χλόης ὑπῆρχε.

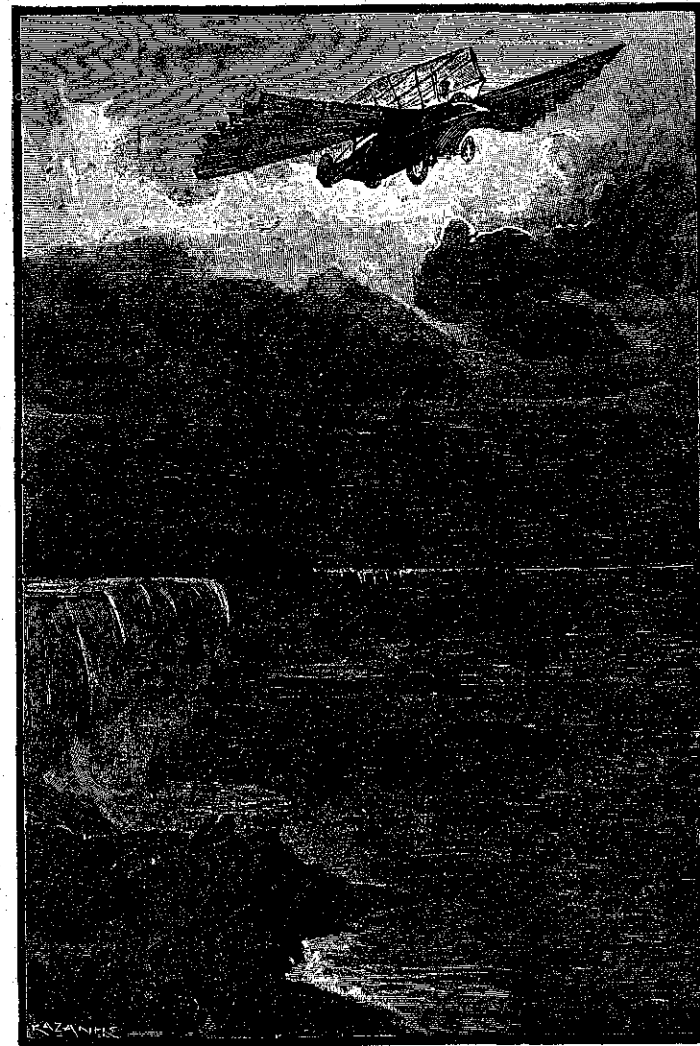
Ὁ κίρκος αὐτὸς εἶχε σχῆμα ἐλλείψεως σχεδὸν κανονικῆς, τῆς ὁποίας ἡ μεγάλη διάμετρος ἐξείνετο ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον. Περιετειχίζετο δὲ ἀπὸ πλαίσιον βράχων, περὶ τοῦ ὕψους τῶν ὁποίων καὶ τοῦ σχήματος τῆς κορυφογραμμῆς των δὲν ἠδύναμην νὰ κρίνω. Διότι ἄνωθέν μας ὑπῆρχον ἀτμοὶ πυκνότεροι, τοὺς ὁποίους αἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου δὲν εἶχον διαλύσει ἀκόμη. Πλατεῖται ταινίαι τοιούτων ἀτμῶν ἐκρέμαντο, φθάνουσαι σχεδὸν μέχρι τοῦ ἀμμόδους ἐδάφους. Προφανῶς ἡ ἡμέρα εὐρίσκετο ἀκόμη εἰς τὰς πρώτας τῆς ὥρας καὶ ἡ οὐρανὸς αὐτὴ δὲν θὰ ἐβράδυε νὰ σκεδασθῇ.

Ἡ θερμοκρασία τοῦ περιβάλλου μοὶ ἐφάνη ἀρκετὰ χαμηλὴ, σχεδὸν ψυχρά, μολοντί εὐρισκόμην εἰς τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Αὐγούστου. Ἐκ τούτου συνεπέρανα ὅτι ὁ κίρκος εὐρίσκετο εἰς κάποιαν ὑψηλὴν χώραν τοῦ Νέου Κόσμου... Ποίαν; Ἀδύνατον νὰ σχηματίσω εἰκασίαν τινὰ περὶ τούτου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὅσον ταχεῖα καὶ ἂν ἦτο ἡ πτήσις του, τὸ ἀερόπλοιον δὲν θὰ εἶχε τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν νὰ διασχίσῃ τὸν Ἄτλαντικὸν ἢ τὸν Εἰρηρικόν, ἀφοῦ ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μας ἐκ τοῦ Νιαγάρα

δὲν εἶχον παρέλθῃ περισσότεραι τῶν δώδεκα ὥρῶν.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ὁ κυβερνήτης ἐξήρχετο ἀπὸ κάποιον κοίλωμα, πιθανῶς ἀπὸ σπηλαιο ἀνοιγόμενον εἰς τὴν βάσιν τοῦ περιβάλλου ἐκείνου, τοῦ ὀμιχλοσκειποῦς.

Ἐνίοτε, ἐν τῷ μέσῳ τῆς οὐμίχλης, ἐνεφανίζοντο αἱ σιλουέται μεγάλων πτη-

«Ὁ Τρόμος ἔπατο ἄνωθεν τοῦ καταρράκτου...» (Σελ. 224, στ. β')

νῶν, τῶν ὁποίων οἱ ὀξεῖς κρωγμοὶ διέκοπτον τὴν βαθεῖαν σιγὴν. Τίς οἶδε μήπως δὲν θὰ εἶχε τρομάξῃ ἢ ἀφίξις τοῦ τέρατος ἐκείνου μὲ τὰς πελώριαις πτέρυγας, πρὸς τὸ ὅποιον δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ συναγωνισθῶν οὔτε κατὰ τὴν δύναμιν οὔτε κατὰ τὴν ταχύτητα!

Ἐδῶ λοιπόν, συνεπέρανα, ἦτο κατ' ὅλα τὰ φαινόμενα τὸ κρησφύγετον τοῦ Κοσμοκράτορος, ὅπου ἀνεπαύετο κάθε φορὰν ποῦ ἐτελείεον τὸ θαυμασίον του ταξίδιον... Ἦτο ἡ ἀποθήκη τοῦ αὐτοκινήτου του, ὁ λιμὴν τοῦ πλοίου του καὶ ἡ φωλιὰ τῆς πτητικῆς του μηχανῆς. Σωστὸν ὄρητῆριον. Καὶ τώρα, ὁ Τρόμος ἐφρῆσχαζεν ἀκίνητος, εἰς τὸ

βάθος τοῦ μυστηριώδους τούτου κίρκου.

Ἐπιτέλους θὰ ἠμποροῦσα νὰ τὸν ἐξετάσω, καὶ μοὶ ἐφαίνετο ὅτι δὲν ἐσκέπτοντο νὰ μ' ἐμποδίσουν. Ἡ ἀλήθεια εἶνε, ὅτι ὁ κυβερνήτης δὲν ἐφαίνετο καὶ τὴν ἀνησυχῶν διὰ τὴν παρουσίαν μου περισσότερον ἀπὸ πρὶν. Οἱ δύο σύντροφοί του τὸν ἐπλησίασαν. Δὲν ἤρρησαν νὰ εἰσέλθουν καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ σπηλαιον περὶ τοῦ ὁποίου ὠμίλησα. Ἡδῶν ἡμῶν λοιπὸν νὰ ἐξετάσω τὴν μηχανήν, τοῦλάχιστον ἐξωτερικῶς. Ὅσον διὰ τὴν ἐσωτερικὴν τῆς διάταξιν, ἦτο πιθανόν ὅτι θὰ περιωριζόμην εἰς εἰκασίαν.

Τῶντι, ἐκτὸς τοῦ δίσκου τοῦ θαλαμίσκου μου, οἱ ἄλλοι ἦσαν κλειστοί, εἰς μάρτην δ' ἔδοκίμασα νὰ τοὺς ἀνοίξω. Μεθ' ὅλα ταῦτα, τὸ σπουδαιότερον ἴσως θὰ ἦτο νὰ μάθω ποίαν κινήσειον δύναμιν μετεχειρίζετο ὁ Τρόμος κατὰ τὰς πολλαπλὰς του μεταμορφώσεις.

Ἡ συσκευή εἶχεν, ὡς εἶπον καὶ ἄλλοτε, σχῆμα ἀτρακτοειδές τὸ ἐμπροσθεν μέρος ἦτο ὀξύτερον ἀπὸ τὸ ὀπισθεν τὸ σκάφος τῆς ἀπὸ ἀλουμίνιον, αἱ πτέρυγες ἀπὸ οὐσίαν, τῆς ὁποίας δὲν ἠδύναμην νὰ προσδιορίσω τὴν φύσιν. Ἰστατο ἐπὶ τεσσάρων τροχῶν, διαμέτρου δύο ποδῶν, τοὺς ὁποίους περιέβαλον πυκνότερα καουτσούκ, φουσκωμένα μὲ ἀέρα καὶ ἐξασφαλιζόντα τὴν ὀμαλότητα τοῦ τροχασμοῦ καὶ εἰς τὴν μεγαλειτέραν ταχύτητα. Αἱ ἀκτίνες των ἐγίνοντο ὅλοεν πλατύτεροι πρὸς τὰ ἄκρα, φαίνεται δὲ ὅτι, ὡς αἰετὸς ὁ Τρόμος ἐκινεῖτο ἐπὶ ἡ ἐντὸς τοῦ ὕδατος, οἱ τροχοὶ ἐπετάχυνον τὴν πορείαν του.

Ἄλλ' οἱ τροχοὶ δὲν ἦσαν ὁ κυριώτερος κινήτηρ. Τούτον ἀπετέλουσαν δύο στρόμβοι (τροχοὶ μὲ καθέτους ἄξονας) συστήματος Πάρσον, τοποθετημένοι κατὰ μῆκος ἐκάστης πλευρᾶς τῆς τροπίδος. Κινουμένοι μετὰ μεγάλης ταχύτητος ὑπὸ τῆς μηχανῆς, προὐκάλουν τὴν μετατόπισιν διασχίζοντες τὸ ὕδωρ, φαίνεται δὲ ὅτι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἐχρησιμοποιούντο καὶ κατὰ τὴν πτήσιν εἰς τὸν ἀέρα.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἂν ἡ συσκευή ἐκρατεῖτο κ' ἐκινεῖτο εἰς τὸν ἀέρα, τοῦτο ὄφειλεν εἰς τὰς μεγάλας τῆς ἐκείνας

πτέρυγας, τὰς ὁποίας ἔβλεπα τώρα κλειστάς, διπλωμένας ἐπὶ τῶν κλεισθῶν εἰς ἀνάγκαις. Ὁ ἐφευρέτης λοιπὸν εἶχεν ἐφαρμοσθῆναι τὸ σύστημα τοῦ «βαρυτέρου τοῦ ἀέρος»,—σύστημα τὸ ὁποῖον τῷ ἐπέτρεπε νὰ φέρεται ἐναερίως μὲ ταχύτητα ὑπερβαίνουσαν ἴσως τὴν τῶν μεγαλύτερων πτηνῶν.

Ὅσον διὰ τὴν δύναμιν, διὰ τῆς ὁποίας ἐλειτούργουν οἱ διαφοροὶ οὔτοι μηχανισμοί, ἐπαναλαμβάνω, ὅτι δὲν ἠμποροῦσε νὰ εἶνε ἄλλο τι, εἰμὴ ἡλεκτροσμός. Ἀλλ' ἀπὸ ποῖαν πηγὴν τὴν ἤντλον οἱ συμπνευκτικῆς;

ΣΤΗ ΛΑΜΠΡΑ ΜΟΥ

Ἄστρο γλυκὸ κ' ἐργατικὸ! Πόσες φορὲς μάζε' βου Ἐργαστικὰ χροοῦμενη, Σχιμμένη στὰ βιβλία! Πόσες φορὲς τρεμόδουνας Καὶ μοῦδλεγε «κοιμήσου» Καὶ τὴ γλυκεῖά μου ἀπόσωνα Μαζύ τους ὁμιλία.
Πόσες φορὲς ἀκούραστη Τραβοῦσα τὸ βελόνι! Κι' ὁ νοῦς μὲ χροοῦματα γλυκὰ. Εἰκόνας μου κεντοῦσε, Μοῦδεινε χῶρες μαγικὰς Γοργὰ διαβαίναν χρόνοι Κι' ὄλ' ἡ ζωὴ μου ἀπὸ μπροστὰ Στὰ μάτια μου περιούσε!
Στὴς κάμαράς μου χάριζες Ἐσὺ τὴν ὁμορφιά Μιὰν ὄψη πῶ ἐπίσημη, Καὶ κάθε μιά εἰκόνα Μιλοῦσε καὶ ζωτάνευε Καὶ κάθε μιά γωνιά Καὶ φαιρούσε ψιδούσε Στὴς νύχτες τοῦ χειμῶνα.
Σὺ κούτιζες μικρὸ παιδί Σὰν πηγαῖα σχολεῖο Τις ὄρες τῆς μελέτης μου Μ' ἀγάπη καὶ φωτισμῶ Καὶ στὴς ζωῆς μου ἄμποτε Τὸ ὑστερόν βιβλίον Σὺ τὴ στεγνὴ τὴ λάμψισον Νὰ χύσης... καὶ νὰ σβύσης!

ΑΝΘΟΔΕΣΜΗ

Τὰ εἶδατε, πῶς τὰ πωλοῦν ἐδῶ ἴστα νησιὰ τὰ γλασεμῖα, τὰ ἄσπρα, καὶ τὰ σαλιαγκάκια τὰ μενεξελλά; Τὰ περνοῦν ἐπάνω στὶς βελόνες τῆς πεύκης.
Μία φορά, ἓνα τέταλο δεματάκι δροσόβολο, τὸ πῆρε ἡ Κατινούλα ἡ μικρή, καὶ τὸ ἔφερε στὸ σπῆτι με καμᾶρι.
Τὸ ἐχάρισε ἴσταν παππού, γιατί ἐκεῖνος δὲν μποροῦσε πιά νὰ τρέξῃ ἴστα λουλούδια, καὶ τώρα ἔτρεχαν τὰ λουλούδια—στὰ χέρια τῶν ἐγγόνων καὶ τῶν παιδιῶν—σ' ἐκεῖνον.
Ἡ Κατινούλα πολὺ χάρηκε ὅταν εἶδε πῶν παπποῦ νὰ τὰ μυρίζῃ μ' εὐχαρίστησι.

Γιατί τάγοράσε μὲ τὰ χέρια τῆς, μὲ τὴ δεκάρα τῆς, που θάγοράζε κουλουράκι.
Μὰ ὅταν εἶδε πῶς ὁ παπποῦς τὰ κρατεῖ ὅλο στὰ χέρια του, συλλογίσθηκε πῶς θὰ μαραθοῦν γρήγορα. Νὰ τοῦ τὸ πῆ δὲν ἤθελε, μὰ πῆγε καὶ ἔφερε σιγά-σιγὰ τὸ μικρὸ ἀνθοδοχεῖο μὲ δροσερὸ νερό· καὶ τὸ ἔβαλε στὸ τραπεζάκι τοῦ σπητιοῦ· ἔκοψε καὶ λίγο βασιλικὸ γιὰ πρασιναδά, τὸν ἔβαλε ὀλόγυρα, καὶ εἶπε :

— Παπποῦ, ἐδῶ μέσα, τοὺς ἔκανα μὲ πράσινη φωλίτσα, τοὺς ἔβαλα καὶ νερό... σὰν τὰ βαρεθῆς, τὰ βάζεις στὴ φωλίτσα τους. Τώρα θὰ πάγω νὰ ἰδῶ τὴν κούκλα μου. Τὴν ἔχω τιμωρία πρὶν πάγω στὴν περίπατο.
— Καὶ τί ἔκανε;
— Καλέ, τὸ ἄσπρο τῆς φουστάνι τὸ ἐλέρωσε ἡ ἀπόρσεκτη!
— Μὰ ἔχεις δίκιο. Τὸ παθαίνει καὶ σὺ καμμιὰ φορά;
— Προχθὲς τῶπαθα.
— Τὸ ἤθελες;
— Πῶς νὰ τὸ θέλω; Ἐκλαψα πολὺ. Ἐγὼ θέλω νὰ εἶμαι πάντα καθαρή σὰν τὰ γιασεμῖα.
— Καὶ σ' ἐτιμώρησαν, παιδί μου;
— Μοῦ πῆραν τὰ πωρικά.
— Πικράθηκες;
— Πολύ, παπποῦ. Ἄν ἦνουν μονάχη δὲν θὰ μέμειλλε, μὰ ἦταν καὶ ἡ θεία Εἰρήνη.
— Ἔτσι κ' ἡ κούκλα σου πικραίνεται. Πῶς ἐσὺ, ποὺ ἔχεις καλὴ καρδιά, τιμωρίζεις, ὅταν πρέπει νὰ παρηγορήσεις;
— Νὰ παρηγορήσω;
— Μὰ δὲν μοῦ εἶπες πῶς πικράθηκες ὅταν τὸ ἄσπρο σου ψαθάκι λέρωσε;
— Ἀλήθεια, καὶ ἡ Ἄρετή μου θὰ πικράθηκε ἡ καυμῖνα. Τρέχω νὰ τὴ βγάλω ἀπ' τὴν γωνιά. Παπποῦ, μὴν ξεχνᾶς τὴ φωλίτσα τῶν γιασεμῖων.
— Κατινούλα μου, τὰ καυμῖνα οὔτε τὸ δροσερὸ νερὸ μποροῦν νὰ πιοῦν, οὔτε τὸ βασιλικὸ νὰ χαροῦν· δὲν ἔχουν ρίζα δική τους. Μὰ ἐσὺ ἔχεις ρίζα καὶ ὠφελεῖσαι ἀπ' ὅλα. καὶ ἐγὼ μόνο δὲν θὰ σὲ ἰδῶ νὰ καρποφορῆς.
Ἐκλαψε ὁ παπποῦς, ἐκλαψε καὶ ἡ Κατινούλα, ποὺ δὲν εἶχαν ρίζα τὰ γιασεμῖα, νὰ πλοῦν νερὸ δροσερὸ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἐργασία εἰνε δύο ὑγιεινὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα προκαλοῦνται ἀμοιβαίως.
Ἐκεῖνος δὲν εἶνε πάντοτε ὁ πλοῦτος πρόοδος ἡ πρόοδος ὁμοῦς εἶνε πάντοτε πλοῦτος.
Τιμὴν, οὐκί τιμὰς.

Η ΛΕΥΚΗ ΜΑΓΕΙΑ ΔΙΑΔΕΚΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΤΟΥ ΜΑΓΟΥ ΑΝΑΝΙΑ

Η'. Μία δεκάρα εἰς τὸν ἀέρα.
Μὴ παραξενευθῆτε, ἂν βλέπετε τὴν ὑπογραφήν μου κάτω ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἀρθρίδιον. Ζῶ ἀκόμη, καί, ὡς βλέπετε, σὰς ἐνθυμοῦμαι.

Φίλος τῆς Διαπλάσεως, ὁ κ. Σταυρὸς Σταυρίδης ἀπὸ τὸ Μοναστήριον,—τὴν πόλιν ἐνοῶ, διότι ὁ φίλος μας αὐτὸς δὲν εἶνε καλόγηρος,—μοῦ ἔμαθε δι' ἐπιστολῆς του μίαν Μαγείαν, τὴν ὁποίαν εὐχαρίστως σὰς μαθᾶνω.
Ἄν κρεμάσετε μίαν δεκάραν εἰς τὸ ἐν ἄκρον κλωστής (ἀπὸ κουβαρίστραν Νο 10) καὶ κρατήσετε τὸ ἄλλο ἄκρον μὲ τὸ χέρι σας, θὰ πῆσῃ ἡ δεκάρα;—ὄχι βέβαια, ἂν εἶνε καλὰ δεμένη.
Ἄν λυθῇ, θὰ πῆσῃ;—Βεβαίωτατα.—Ἄν κοπῇ ἡ κλωστή, θὰ πῆσῃ;—Ἦπερβεβαίωτατα.—Ἄν κατ' ἡ κλωστή, θὰ πῆσῃ;—Μὰ δὲν εἶνε ζήτημα!

Καὶ ὅμως εἶνε! Διότι ἐγὼ στοιχηματίζω ν' ἀνάψῃ ἓνα σπῆρον, νὰ βάλω φωτιά εἰς τὴν κλωστήν νὰ τὴν ἀφίσω νὰ κατ' ὅλη, ἀπὸ τὴν δεκάρα ἕως ἴσταν χέρι μου,—καὶ ἡ δεκάρα νὰ μὴ πῆσῃ!
Πῶς αὐτό;
Εἶνε εὐκολώτατον. Ἄρκει νὰ προπαρασκευάσετε σεῖς τὴν κλωστήν, μὲ τὸν τρόπον ποῦ θὰ σὰς εἰπῶ: Νὰ τὴν βράσετε ἐπὶ δέκα λεπτά τῆς ὥρας εἰς δύο κοχλιάρια νερόν, ἄλατισμένον μὲ τρία κοχλιάρια ἁλάτος λευκοῦ.

Τὴν οὕτω προπαρασκευασμένην κλωστήν τυλίγετε εἰς μίαν κουβαρίστραν, τὴν ὁποίαν κρατεῖτε σεῖς μὲ τρόπον. Ὅταν δὲ πρόκειται νὰ κάμετε δημοσίᾳ τὸ θαῦμα, ζητεῖτε μίαν κουβαρίστραν οἰανδήποτε, ἀλλ' ἀντὶ νὰ κόψετε κλωστήν ἀπὸ αὐτὴν, κόπτετε ταχυδακτυλουργικῶς ἀπὸ τὴν ἰδικήν σας κουβαρίστραν—προσοχὴ μὴ σὰς καταλάβουν!—καὶ μὲ αὐτὴν κρεμάτε τὴν δεκάραν.
Ἐπειτα τὴν ἀνάπτετε μ' ἓνα σπῆρον καὶ τὴν ἀφίνετε νὰ κατ' ὅλη, νὰ γίνῃ στάκτη. Μὴ φοβᾶσθε! Ἡ δεκάρα δὲν θὰ πῆσῃ! Ὅλοι θὰ νομίσουν ὅτι μὲ τὴν μαγείαν ἐξουδετερώσατε τὴν ἑλξίν τῆς γῆς. Ἄλλ' ὄχι! Ἡ δεκάρα δὲν πίπτει ἀπλοῦστατα, διότι κρατεῖται ἀκόμη ἀπὸ...τὴν στάκτην τῆς κλωστής. Ἡ δὲ στάκτη τῆς κλωστής ποὺ ἐβράσατε πρὶν μὲ ἄλατι, γίνετα σκληρὰ καὶ στερεά, ὥστε ν' ἀντέχῃ εἰς τὸ βᾶρος τῆς δεκάρας χωρὶς νὰ κόπτεται.
Ἄν δὲ τὸ πιστεύετε, δοκιμάσατε!

Ο ΑΝΑΝΙΑΣ

Η ΣΚΕΨΙ ΠΟΥ ΔΙΩΧΝΕΙ ΤΩΝ ΥΠΝΟ

Αἶπτα στὸ προσκεφάλι μου Ὀλοθ' ἡ Σκέψι στέκει.
—Κυρὰ μου, σὲ παρακαλῶ, Δὲν πᾶς λίγο παρέκει;
—Γιατί;—Μὰ πῶς νὰ σοῦ τὸ πῶ;
Ποτέ σου δὲν σπαταίνεις Κ' εἶσαι λογοῦ καὶ φλύαρη Καὶ πάντοτ' ἐπιμένεις Κ' ἔτσι μὲ τίς κουβέντες σου, Λόγια σὲ λόγια ἀπάνω Διαβαίνει ἡ νύκτα ἀδώρητη, Κ' ἐγὼ τὸν ὕπνο χάνω Σῶς παρέκει, Σκέψι μου, Σιγά-σιγὰ κ' ἀγάλλι, Κι' ὅταν ἐπινοῦνη τὴν αὐγή, Τὰ ξαναλέμε πάλι.
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Νηπιακὸς Διάλογος.
Κωστανῆς:—Γιατί δὲν ἐβγήκε τὸ φεγγάρι ἀπόψε;
Τοῦς:—Κουτὸς ποῦ εἶσαι! Ἄμ' ἀφοῦ χθὲς ἐγένετο ἑκλειψίς, ποῦ νὰ βρεθῇ σήμερα φεγγάρι;
Ἐστᾶλη ἐπὶ τοῦ Ἀθανασίου Διάκου

Δυὸ Κουρικοκεφαλᾶδες, εἰς τὸ Σχολεῖον, ἔχουν στή μέση τὸν Γιάννην καὶ τὸν περᾶρον.
—Τί εἶσαι, τὸν ἐρωτοῦν· βλάξ ἢ ἡλίθιος;
—Εἶμαι μεταξὺ τῶν δύο, ἀπαντᾷ ὁ Γιάννης.
Ἐστᾶλη ἐπὶ τῆς Προσοφίλους Ἀναμνήσεως

Ἐν τῇ ῥήμῃ τοῦ λόγου:
—Ὁ καθηγητὴς μας μοῦ εἶπεν, ὅτι εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὑπάρχει ἓνα κορίτσι τυφλὸν καὶ κωφάλαλον.
—Αὐτὸ δὲν εἶνε τίποτε. Ἐγὼ εἶδα ἓνα ἄλλο κορίτσι, ποῦ εἶνε κουτὸ ἀπὸ τὸ ἓνα πόδι, κουλδὸ ἀπὸ τὸ ἓνα χέρι, στραβὸ ἀπὸ τὸ ἓνα μάτι, κουρὸ ἀπὸ τὸ ἓνα αὐτί καὶ μουγγὸ...ἀπὸ τὸ μισὸ στόμα!
Ἐστᾶλη ἐπὶ τῆς Ἠχοῦς τῆς Αἰμῆς

Ἡ Σοφίτσα:—Πῆγαίνε, καίμενε Γιαννάκη, αὐτὸ τὸ γράμμα στὸ ταχυδρομεῖο.
Ὁ Γιαννάκης:—Μὰ δὲν βλέπετε; ἔξω βρέχει κ' ἔχει τὸση λάσπη.
Ἡ Σοφίτσα:—Καλὰ! μὰ δὲν μοῦ ἔλεγετε χθὲς πῶς γιὰ μένα πέφτετε καὶ ἐστὶ φωτιά;
Ὁ Γιαννάκης:—Στὴ φωτιά ναι, μὰ ἐστὶ λάσπη ὄχι!

Ἐστᾶλη ἐπὶ τοῦ Στολομαστόου Ἡμιδέου

Ὁ ἀλλάσσοντες κατοικίαν συνδρομηταὶ, παρακαλοῦνται, διὰ νὰ μὴ παραπίπτῃ τὸ φύλλον των, νὰ δηλώσων ἀμέσως τὴν νέαν των διεύθυνσιν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας, ἀποστέλλοντες καὶ 50 λεπτά διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταχυδρομίας. Ἄλλως δὲν ἐνδυνάμεθα διὰ τὴν ἀπόλειαν τοῦ φύλλον.

Ἐξεδόθη πρὸ ὀλίγου :
ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΟΛΕΜΗ
ΤΟ ΠΑΛΗΟ ΒΙΟΔΙ
Θαυμασία συλλογὴ ποιημάτων εἰς πολυτελεστάτον τόμον.
Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ Βιβλιοπωλεῖα
ΔΡΑΧ. 3,50

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879 - 1893)
Τόμοι 14 (οἱ ἐξῆς: 4, 5, 6, 7, 11, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23) πρὸς φρ. 1 ἕκαστος, καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 1,10
Τόμος 1 (ὁ 10ος πλησιάζων νὰ ἐξαντληθῇ) φρ. 10.
Τόμοι 8 οἱ ἐξῆς: 1, 3, 8, 9, 12, 13, 14, 24) πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος.
ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1894 - 1908)
Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, ὡν ἕκαστος τιμᾶται:
Ἄδεται φρ. 3 ταχυδρομικῶς 3,50. Χρυσόδ. φρ. 6 ταχυδρομικ. 6,50.
Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὡν ἕκαστος τιμᾶται:
Ἄδεται φρ. 7. Χρυσόδ. φρ. 10.
Τόμοι 3: τῶν ἐτῶν 1906, 1907 καὶ 1908, ὡν ἕκαστος τιμᾶται:
Ἄδεται φρ. 8. Χρυσόδ. φρ. 10.

ΑΛΛΗΘΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ.

Η 28η ΚΥΡΙΑΚΗ

Τὸ ἐρχόμενον φυλλάδιον θὰ ἐκδοθῇ δεκάεξαεπίδον καὶ θὰ περιέχῃ ἐκτενῆ καὶ πλουσίως εἰκονογραφημένην τὴν κρίσιν τῆς 28ης Κυριακῆς. Ἐπειδὴ ὁμοῦ δὲν προφθάει νὰ ἐτοιμασθῇ εἰς μίαν ἐβδομάδα, διὰ τοῦτο δὲν θὰ ἐκδοθῇ τὸ ἐπόμενον Σάββατον, ἀλλὰ τὸ μεθεπόμενον, καὶ θὰ φέρῃ δύο ἀριθμοὺς (28-29) καὶ δύο ἡμερομηνίας (13 καὶ 20 Ἰουνίου). Ἐπομένως—πρὸς γνῶσιν τῶν Πρακτόρων,—θὰ τιμᾶται λεπτά 40.

Ο ΔΙΑΓΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤ. ΔΕΚΗΣΕΩΝ

Τάποτελέσματα τοῦ λήξαντος Διαγωνισμοῦ πρὸς σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων διὰ τὴν Ἀ' εξαμηνίαν τρ. ἔ. θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ προσεχές. Ἀπὸ τοῦ προσηγοῦς ἐπίσης θάρχησι καὶ ἡ δημοσίευσις Ἀσκήσεων ἀπὸ τὰς Συλλογὰς τοῦ νέου 115 Διαγωνισμοῦ, τοῦ ὁποῖου ὑπεθυμίζω ὅτι ἡ προθεσμία λήγει τὴν 30 Ἰουνίου

ΕΓΓΡΑΦΗ ΑΠΟΡΟΥ

Ὁ Στρατηλάτης τῆς Ἀσίας ἀνεύωσε δι' ἕξ μῆνας τὴν συνδρομὴν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 78 συστηθέντος ἀπόρου. Ἐῦγε εἰς τὸν καλὸν μας φίλον.

Δάιρα τοῦ Ὁραίου, ὅταν ἀρχίσω πάλιν νὰ συνιστῶ ἀπόρους, θὰ ἔλθῃ καὶ τοῦ ἰδικοῦ σου ἡ σειρά

Ἐῦγε, Ἰαπωνέζικο Τριαντάφυλλο, διὰ τοὺς τόσον καλοὺς βαθμοὺς, καὶ πάλιν εῦγε, διότι τόσον καλὰ ἐχρησιμοποίησες τὸ πρῶτον τοῦ κουμπάρου σου εἰς ἀγορὰν βιβλίων. Ἡ ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑθνοῦς τιμᾶται δραχμὰς 40.

Μὲ μεγάλην μου χαρὰν ἐγνώρισα καὶ προσωπικῶς τὸν Ἀρχιεπισκοπὸν Γερμανόν. Μεταβαίνων ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον εἰς τὴν Τῆνον, ἀπὸ τοῦ περάσῃ τὸ καλοκαίρι του, ἐπέρασεν ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας καὶ μ' ἐπισκέφθη. Τοῦ εὔχομαι καλὴν διαμονὴν εἰς τὸ Νησί τῆς Παναγίας.

Μαύρα Μαντα, κάνεις δὲν θὰ μάθῃ τὸ ψευδώνυμόν σου, ἀφοῦ δὲν τὸ λέγῃς εἰς κανένα. Ὁραία μοῦ περιγράφεις τὰς ἐντυπώσεις σου ἀπὸ τὴν πρώτην μου ἀπάντησιν. Γράφε μου συχνά, διὰ νὰ ἔγῃς καὶ συχνά αὐτὴν τὴν εὐχαρίστησιν.

Πλοίαρχε Νέμε, ὠραιότατῃ ἡ περιγραφή τῆς τρικυμίας καὶ τῆς ματαιωθεῖσης ἐκδρομῆς. Τόμους βιβλιοθήκης δὲν ἐκδίδω πλέον, διότι δὲν ἐγγράφονται ἀρκετοί, ὥστε νὰ καλύπτονται ἀμέσως τὰ ἔξωδα. Ἄν ἦνουν πλουσία, πολὺ εὐχαρίστως.—Ἰσα-ἰσα τὴν ἐρχομένην Τετάρτην (10 Ἰουνίου) ἢ τὸ πολὺ τὴν Πέμπτην, θὰ δοθῇ εἰς τὴν Νέαν Σαγὴν ἀπὸ τὴν Δανά Κοτοπούλη ἡ «Στέλλα Βιολάντη», τὸ νέον Τρίπρακτον δράμα τοῦ κ. Γρ. Ξενοπούλου (Φαίδωνος)—τοῦ ὁποῖου τὴν ὑπόθεσιν γνωρίζετε, ὅσοι ἐδιαδάσατε τὴν Β' Σειρὰν τῶν Διηγημάτων του,—μὲ θαυμασίαν μουσικὴν: Οἱ ἐν Ἀθήναις φίλοι μου, οἱ μεγαλύτεροι ἐννοεῖται, ὅσοι πηγαίνουν εἰς τὸ θέατρον, θὰ σπείσων βεβαίως νὰ ἴδωσιν τὴν ὠραίαν αὐτὴν παράστασιν, καθαυτὸ φιλολογικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν.
Ἡ ἀγαπητὴ μου φίλη Μίνα Κ. Πολέμη (Ναυτοπούλα τοῦ Αἰγαίου) μοῦ ἀναγγέλλει τοὺς ἀρραδωνὰς τῆς μετὰ τοῦ κ. Λεωνίδα Καρυστινάκη. Πόσην χαρὰν μοῦ ἐπροξένησεν ἡ εὐτυχὴς αὐτὴ εἰδήσις! Θερμοτάτας εὐχὰς καὶ συγχαρητήρια.

Εἶδε καὶ ἀπόρσεκτον ὁ Μανθοδωλοῦσις! Ἀπὸ μακρὰ ὁμοῦ, ὄχι ἀπὸ κοντά. Δυὸ Γάλλοι καὶ δυὸ Τούρκοι ἦσαν οἱ ἀεροναῦται. Ἐί, πῶς ἦτο; ἔμοιαζε λιγάκι μὲ τὸν «Πρόμον», ὅπως τὸν βλέπετε εἰς αὐτὸ τὸ φύλλον νὰ πετᾷ ἐπάνω ἀπὸ τὸν καταρράκτην;—Τί θαυμάσιον, ἀλήθεια, αὐτὸ τὸ μυθιστόρημα! Καὶ σημειώσατε, ὅτι προφητεύει τὸ μέλλον.

Εὐχαριστῶ διὰ τὰ συγχαρητήρια, Ἀγοροκόριτσο. Ἀφοῦ δὲν εὐκαίρη, τί νὰ γίνῃ! Προσπάθει τοῦλάχιστον νὰ μοῦ γράψῃς κάπου-κάπου. Ναι, εἶνε ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ σημειώσῃς καὶ τὸν ὀνόμα σου πλῆστον τοῦ ψευδώνυμου σου, διότι ποῦ νὰ ἐνθυμοῦμαι ἀπέξω ὅλα τὰ ψευδώνυμα!—Ὁ κ. Φαίδων σ' εὐχαριστεῖ δι' ὅσα γράφεις.

Δὲν σὲ παρεξηγῶ διόλου, Μητημὴ Σοοργή, διότι φαντάζομαι πόσην μελέτην ἔχεις. Χαίρω ποῦ εὐρίσκεις ὀλίγην ἀναψυχὴν καὶ ἀνακούφισιν—εἰς τοὺς κόπους σου, ἀναγινώσκουσα τὸ φυλλάδιόν μου. Νὰ σὲ ἰδῶ λοιπὸν μετὰ τὰς ἐξετάσεις!

Ἐπινοήσε Ἀπολλών, αὐτὸ τὸ ψευδώνυμόν σου ἔγχερίνω σήμερον. Ἡ ἐπιστολή σου μοῦ ἤρесе πολὺ καὶ ἐπιθυμῶ νὰ μοῦ γράψῃς συχνά. Τὸ μόνον ποῦ ἔχω νὰ σοῦ παρατηρήσω, εἶνε ὅτι γράφεις πυκνά. Δὲν ἀφίνεις ἀρκετὸν διάστημα μεταξὺ τῶν λέξεων καὶ μεταξὺ τῶν στίχων· ἔτσι διαβάσσει μὲ πολὺν κόπον. Διόρθωσέ το λοιπὸν τώρα ποῦ εἶσαι νέος.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Ὅδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνενοῦται ἂν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ τοῦ διευκρινιστοῦ φρ. 1. Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀνενοῦμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1909. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ α, ἀνήκουον εἰς ἀνόμισα, καὶ δσα ἀπὸ κ. εἰς κορίτσια.]

Νέα ψευδώνυμα: Ναυταῖ, α. (+X) Ἐπινοήσε Ἀπολλών, α (Δ. Κ.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Ὅδδεμια πρότασις δημοσιεύεται, ἐὰν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ τοῦ ἀντιτίμου ὡς ἐξῆς: Διὰ τὰς πρότας τρεῖς προτάσεις λεπτά 2φ. Διὰ τὰς ἐπὶ πλέον τοῦ αὐτοῦ φύλλον, 5 λεπτά ἢ 4φ. Προτείνων μόνον οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον ἰσχύον διὰ τὸ ἐτος τοῦτο, πρὸς τοὺς ἔχοντας ψευδώνυμον ἐπίσης ἰσχύον διὰ τὸ ἐτος τοῦτο. Προτάσεις μὲ ὀνόματα, ἢ μὲ ψευδώνυμα καθ' ὅσον μὴ δὲν δημοσιεύονται.—Ὁ ἐντός παρενθῆσεως ἀριθμὸς σημαίνει πόσα τετράδια δὲν ἀνταπέδωσεν εἰσὶ τὸ προτείνων.]

Μικρὰ μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: ἡ Κυνηγὸς τῆς Ἐπιμῶν (0) μὲ Ἀν-

δοσολόγιστον Κήπων, Κόρη των Κυμάτων, Χρυσή Βροχή — τὰ Μαύρα Μάτια (0) με τὸ Ἐἴμαι Ζακυνθία — ἡ Ἀνοικτόκαρδος Ἀροακίαις (0) με Νυκτοκόρανα, Αἰγυπτίαν Βασιλοπαίδα, 25ην Μαρτίου — ὁ Μάρκος Ἀδελφίος (0) με Ἀυτοκράτειραν τῶν Βαλκανίων, Μενεξεδένιο Μπουκιάνι, Ρυγολέττον — ἡ Μαγαμίνη Γαρθένια (0) με Ἀσὸν τοῦ Ὀλύμπου, Τυδέα, Κοῦκκον τῆς Ἀνοίξεως, Ἀσπρον Ποτικόν.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: **Συντεταμένη Ἀλεξανδρινή** (ἔστειλα) ἡ περὶ ἧς ἐρωτᾷς, ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε συνδρομητρια) **Δοῦκα τῆς Σάαρης** (ἔστειλα) πῶς ἐπῆγαν αἱ ἐξετάσεις; ὁ κ. Φαίδων σὲ ἀντασπάζεται) **Ζιλά-Χανούμ** (ἐλήφθη εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν φιλικὴν φροντίδα τὸ ζεσπᾶθωμα ἐσημειώθη κατὰ τὴν παραγγελίαν σου) **Προῆν Ἀγγέλου** (κ' ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας ἔχομεν κατ' αὐτὰς ἐπιδημίαν εὐτυχῶς μετ' ὀλίγον γίνονται αἱ ἐξετάσεις καὶ τὰ σχολεῖα κλείουσι) **Στρατηλάτην τῆς Ἀσίας** (ἔλαβον, εὐχαριστῶ) **Βασιλεὺν τὸν Βουλγαροκόνον** (ὅλα ἐλήφθησαν, ἔχει καλῶς) **Ἡρώ τῆς Λίμνης** (λοιπὸν περιμένω) **I. Δ. Χρυσοχοῦ** (χαίρω πολὺ πού εἶσαι τώρα καλά, καὶ ἐλπίζω νὰ λάβω κ' ἐκτενέστερον γράμμα σου) **Χρυσόπτερον Ἐλπίδα** (ἔχει καλῶς) ἀλλ' αὐτὸς δὲν ἦτο λόγος νὰ μὴ μοῦ γράψῃς) **Φίλ τῆς Μάννας** (ἐλήφθησαν ὅλα: εὐχομαι νὰ γίνωνται ὅπως ἐπιθυμεῖς) **Κλαυσιέλιαν Ζωὴν** (εὐχαριστῶ διὰ τὰς καλὰς διαθέσεις νὰ σοῦ ζήσῃ ἡ ἀνεψούλα καὶ χαριετισμοὺς εἰς τὴν παλαιάν μου φίλην Ἐλισάβετ) **Πατριῶν Σπουγγίτην** (καλῶς νὰ ἔλθῃς) **Ἀθανάσιον Διάκον** (ἔχει καλῶς) **Δουκίην Ἀδραν** (τί λέγεις; παιδί ποτε ἔχιδος τῆς Διαπλάσεως; καὶ χειμῶνα καὶ καλοκαίρι) **κάποια ἀνωμαλία πού παρατηρεῖτε τώρα εἰς τὴν διεκπεραιώσιν, θὰ διορθωθῇ ἐντός ὀλίγου**) **Ἄλτ!** (τὸ συγχαρητήριο γράμμα σου μετ' ὅλην ποιηματικὴν με κατεμάγευσαν) **Ἀνοκρέοντα** (τετράδια ἔστειλα) **Ζήτω ἡ Παισις**, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 5 Ἰουνίου θάπαυτήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί: **ἔξ Ἀθηνῶν καὶ Παιριῶν** μέχρι τῆς 23 Ἰουνίου ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 4 Ἰουλίου ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 20 Ἰουλίου.

[Ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γράψωσι τὰς λύσεις τῶν οἱ διαγωνιζόμενοι πάλαιτα ἐν τῇ Γραφῇ μας εἰς φανέλλους, ὃν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

269. Λεξιγράφος.

Ναῦς συγκρούεται μετ' πλοῖον
Καὶ τὴν πρόμνην χάνει
Ἄλλ' ἡ σύγκρουσις—ἀστέρον!—
Μίαν πόλιν κάμνει.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Μαραθονομάχου

270. Συλλαβόγραφος.
Φωνῆν πρώτα, συμφωνῶν
Κ' ἐνα νησί ἐστὶ τέλος,
Ἀρχαῖον κάμνονον λυρικόν,
Πόυχε γλυκὸ τὸ μέλος.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Εἰκοστῆς Πέμπτης Μαρτίου.

271. Στοιχειόγραφος.
Τὰ νερά γοργὰ διασχίζω
Μὲ κουπί, μ' ἀτμὸ ἢ πανί.
Ἄν μοῦ βγάλῃς ἕνα γράμμα,
Ἀρωτῆρή θὰ φανῇ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου

272. Τονόγραφος.

Μία νῆσος πού τὴν ξεύρεις,
Ἄν τὸν τόνον καταδιάσῃ,
Γίνεται ἰκανὴ ἀμέσως
Νὰ σὲ δηλητηριάσῃ.

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Ἀγκάθι

273. Κεκρυμμένον καὶ ἀντεστραμμένον Κυβόλεξον.

1.—Οὐ γὰρ δυνατόν ἐστὶ πολλὰ καὶ καλά λέγειν.
2.—Τὸ πρόβλημα ἐκεῖνο ἔδει λυθῆναι.
3.—Ἡ δορὰ τοῦ λέοντος ὄνον ὑποκρύπτει.
4.—Λεύκον ἰστίον φέρ' ἡ ναῦς.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Αἰγυπτίας Βασιλοπαίδος

274. Λεξικὸν Τρίγωνον.
* * * = Ἀρχαῖον γνομικόν.
* * = Ἀρχαῖον γνομικόν.
* = Ἀπαρέμφατον.

[Κάθε ἀστερισκὸς ἀντιπροσωπεύει μιαν λέξιν. Καθότις καὶ ὀριζοντίως ἀναγιγνώσκονται ταυτὰ, ὡς εἰς ὅλα τὰ τρίγωνα].

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πισίτις-Πατρίς

275. Ἐπιγραφή.

Α	Υ	Τ	Α	Α	Ρ	Η	Ο	Υ	
Χ	Α	Ρ	Σ	Η	Ρ	Η	Χ	Α	
Γ	Ο	Α	Η	Τ	Ο	Ν	Σ	Η	Ω

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Πασχοῦσης Ἑλλάδος

276. Λογοπαίγιον.
Ποῖον ῥῆμα ἀποτελεῖται μόνον ἀπὸ Ρ; —
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Νάρκης

277. Ποιικίλη Ἀκροστιχίς.
Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν ζητουμένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω καθέξης ἀποτελοῦν νῆσον τοῦ Ἰονίου.
1, Βασιλεὺς γενάρχη. 2, Ἁγίος βασιλεὺς τῶν Θηβῶν. 3, Νῆσος τοῦ Αἰγαίου. 4, Μέγας θαλασσοπόρος. 5, Χρονικὸν ἐπίσημα

Ἐστάλη ὑπὸ Ρίτας Κοκκῆν

278. Φωνηεντόλιπον.

ν-κ-ττ-πρττ.
Ἐστάλη ὑπὸ Μ. Παρασκευαίδου

279. Μικτὸν
τ-ε-κ-η-ν-ηω
(Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Τρισεύγενης)

280. Γρίφος.
λου λου λου ὡς 1
λου λου λου ὡς 1
λου λου κώπη ὡς ΑΓ ὡς 1
λου λου ὡς ὡς 1
λου λου ὡς 1

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Θαναστασίας τοῦ Βερναρδάκη

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 22.
215. Ἐτεοκλῆς (ε, τέ, ὄ, κλεις).—216. Ἴρις (ι, ρίς).—217. Ἰωνάθαν-Νάθαν.—218. Τὸ ρολόγι.
219. ΑΝΟΙΞΙΣ 220. ΡΩΜΑΝΟΣ
ΕΜΠΟΡΟΣ Ω Α Ι Υ
ΑΧΕΛΩΟΣ ΜΑΡΟΚΟΝ
ΤΟΥΡΚΙΑ Α Ο Η Ε
ΤΡΙΑΙΝΑ ΝΙΚΗΤΑΣ
ΟΚΝΗΡΙΑ Ο Ο Α Ι
ΗΡΑΚΛΗΣ ΣΥΝΕΣΙΣ

221. Ἡμερὸς, ἡμερὸς, ἔρημος.—222, ΛΑΜΙΑ (χόλος-λόχος, λάβα-ἄλδα, λιμός-Μόλις, οἰς-Ἴος, Μάνη-Ἀμήν).—223. Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος.—224. Ὁ σάβην καὶ τὸ ἦπαρ ἐντόσθια εἰσίν. (ὡς πλὴν κετο ὑπ' ἀρ ἐντός θῆ-α εἰς σύν).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Εὐχόμεθα τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ Γερμανῶν κατεῦθλον καὶ εἰς τὸ ἐπανιδεῖν μετ' Ἀτουκτοκαρδικῆς ἐπανόδου.—Οἱ ἐν Φαγιούμ ἀντιπρόσωποι τοῦ Συλλόγου «Ἀναγέννησις» Φίλ τῆς Μάννας, Φρικτὸν Ναυάγιον. (Θ, 223)

Στὸν ἀγαπητὸν μας πρόεδρον Πέτρον Κ. Καραγεώργην (Ἀρχιεπισκόπον Γερμανόν, ἀναχωροῦντα χάριν ἀναφυχῆς εἰς τὴν Νῆσον τῆς Παναγίας (Τήνον) πάντες ἀλοφύχως εὐχόμεθα καλὸν κατεῦθλον.—Τὸ Δοικητικὸν Συμβούλιον καὶ τὰ μέλη Συλλόγου Ἀναγέννησις πρόφην «Σέτις». (Θ, 237)

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Βιβλία τετρανά, μορφωτικὰ καὶ ἠθικὰ ἐκδιδόντα ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν.

Ὁ Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης (60 εἰκόνες) φρ. 6. Ὀλίγα ἀντίτυπα ἐπὶ χάρτου πρώτης ποιότητος φρ. 7.

Τὸ Βιβλίον τῆς Συμπεριφορᾶς, φρ. 0,60.

Λεύκωμα Μικρῶν Μυστικῶν.
Ἐκαστον τετράδιον φρ. 0,15
Δέση 7 τετραδίων φρ. 1,—
Δέση 15 τετραδίων φρ. 2,—
Δέση 25 τετραδίων φρ. 3,—

Τὸ ὄμμα τοῦ Φθόνου, (20 εἰκόνες) φρ. 3,50.

Οἱ Μαθηταὶ τοῦ Εὐσεβίου φρ. 1,50.

Ἡ Μαγισσία, (21 εἰκόν.) φρ. 3,50.

Ἡ Μοῦσα τῶν Παιδῶν (ποίηματα) φρ. 1,50.

Ἡ Νίνα (20 εἰκόνες) φρ. 3,50.

Παιδικὸν Διάλογον (Κουρτίδον) Σειρὰ Α' φρ. 1,20. Σειρὰ Β' φρ. 1,20.

Παιδικὸν Θέατρον (Ξενοπούλου) φρ. 2.

Παιδικὸν Πνεῦμα (3 τομίδια) ἕκαστον φρ. 0,50. Χρυσόδετα τὰ 3 ὁμοῦ, φρ. 2,50.

Πρόβα δ Νικίου (21 εἰκόνες) φρ. 3,50.

Ὁ Πυρρειοπόλης (24 εἰκόνες) φρ. 3,50.

Ἦπερ Πατρίδος (35 εἰκόνες) φρ. 3,50.

Ὁ Φῶτης. Ἐμμετρον Διήγημα ὑπὸ Χρ. Σαμαρταΐδου, φρ. 0,60.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

[Φαίδωνος]
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΣΕΙΡΑ Α'
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΣΕΙΡΑ Β'
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΣΕΙΡΑ Γ'
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΣΤΕΦΑ

Ἐκαστον φρ. 3.
Καὶ τὰ τέσσαρα μαζί, φρ. 10.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χόραν ἡμῶν ἀνηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ: Ἐξωτερικοῦ:
Ἐτησίαι... φρ. 8,— Ἐτησίαι φρ. φρ. 10,—
Ἑξάμηνος... » 4,50 Ἑξάμηνος » » 5,50
Τρίμηνος... » 2,50 Τρίμηνος » » 3,—
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λελ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. φρ. 0,20
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδον τιμῶνται ἕκαστον λελ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὀδὸς Ἐδριπέδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 16ος

Ἐν Ἀθήναις, 13 καὶ 20 Ἰουνίου 1909

Ἔτος 31ον.—Ἀριθ. 28—29

ΕΙΚΟΣΤΗ ΟΓΔΟΗ ΚΥΡΙΑΚΗ „ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

ΚΥΡΙΟΙ καὶ δεσποινίδες, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ συστηθῶ μόνος μου εἶμαι ἐγώ, ὁ νέος γραμματικὸς τῆς Διαπλάσεως, Ἀζαρίας ὁ Φαληρεὺς. Ἀπὸ τὴν εἰκόνα μου τὴν ὁποίαν ἐζωγράψισεν ὁ κ. Βώττης, βλέπετε ὅτι δὲν μοιάζω καθόλου μετ' ὁν προκατόχον μου καὶ φίλον μου Ἀνανίαν. Τουλάχιστον ἐξωτερικῶς... Ὅσον διὰ τὸ ἐσωτερικόν, ὁμολογῶ μὲν ὅτι ὁ Ἀνανίας εἶχε πολλὰ προτερήματα πού δὲν τὰ ἔχω ἐγώ, καυχώμαι ὅμως ὅτι ἔχω κ' ἐγώ μερικά πού δὲν τὰ εἶχεν ἐκεῖνος. Πρῶτον, δὲν κάμνω ἀλογοπαιγνία καὶ δεύτερον, δὲν γάνω τὰς ἀπαντήσεις σας. Νά, αὐτὴ ἡ κρίσις τῆς Κυριακῆς, ἡ πρώτη πού γράφω, δὲν ἔχει οὔτε ἐν ἀλογοπαίγνιον, καὶ ἔχει ὅλας τὰς ἀπαντήσεις πού μᾶς ἐστειλάτε, χωρὶς νὰ λείπῃ οὔτε μισή!

Μοῦ φαίνεται, ὅτι ἡ κυρία Διάπλασις σᾶς ἐσύστησε τὴν ἄλλην φορὰν τὸ νέον τῆς προσωπικόν. Ἐκτός ἀπὸ ἐμέ, εἶνε ἀκόμη ἡ ἀδελφὴ μου Τρισεύγενη, ἡ γραμμα-

«Πολυάριθμον, καθὼς βλέπετε, καὶ τὸ νέον προσωπικὸν τῆς Κυρίας Διαπλάσεως...» (Σελ. 230, στ. α'.)